

ผลการใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา
จังหวัดสมุทรปราการ

นางสาวอัญชลี พุทธรักษ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต^๑
แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**The Effects of Using Group Process on Responsibility Behaviors
of Prathom Suksa I Students at Saint Joseph Bang Na School
in Samut Prakan Province**

Miss Anchalee Phuttharaksa

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2008

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ผลการใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ชื่อและนามสกุล	โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
แขนงวิชา	นางสาวอัญชลี พุทธรักษ์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
	รองศาสตราจารย์พุสตี กุญอินทร์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์พุสตี กุญอินทร์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธีรบุรช์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วันที่ 9 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้กระบวนการกรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
ผู้วิจัย นางสาวอัญชลี พุทธรักษ์ ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์พุสตี ภูมิอินทร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๑

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กระบวนการกรุ่น

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๒๘ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่นจำนวน ๙ แผน และแบบสังเกต พฤติกรรมความรับผิดชอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่นสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ กระบวนการกรุ่น ความรับผิดชอบ ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ศึกษาด้านคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความเรียบร้อยอย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาอย่างดีเยี่งจากองค์กรอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ภูมิอินทร์ ประธานกรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และติดตามการทำศึกษาด้านคว้าอิสระฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เชรุยุทธ์ เสนวิวงศ์ ณ อยุธยา ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบการศึกษาด้านคว้าอิสระในครั้งนี้ และให้ความคิดอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขงาน การศึกษาด้านคว้าอิสระให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณนางสาวสว่างจิตต์ ชมไพบูลย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษามาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยวิชาชีวะทั้ง 3 ท่านคือ นางสาวเพ็ญศรี ชินตาปัญญาคุณ นางสุมารี เอื้อนทอง และนางนิฤตน์ นารถติลก ที่ได้กรุณาตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย และขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ทุกท่านที่กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากการศึกษาด้านคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แก่ บิดา มารดา ที่ล่วงลับไปแล้ว รวมทั้งขออนให้แด่บูรพาหารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อัญชลี พุทธรักษ์
พฤศจิกายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๒
สมมติฐานของการวิจัย	๒
ขอบเขตการวิจัย	๒
นิยามศัพท์เฉพาะ	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๕
ความรับผิดชอบ	๕
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม	๑๐
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๗
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๒๐
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๐
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง	๒๔
ข้อสังเกตที่ได้จากการใช้แผนกิจกรรมการใช้บทบาทสมมติ	๒๕
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๒๗
สรุปการวิจัย	๒๗
อภิปรายผล	๒๘
ข้อเสนอแนะ	๓๐

สารบัญ (ต่อ)

บรรณานุกรม	31
ภาคผนวก	39
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	41
ข แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม	42
ค แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ	83
ง การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	86
ประวัติผู้ศึกษา	91

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้านั้นจำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การที่จะพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ ก็ต้องเริ่มต้นจากครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกที่เด็กจะได้รับการปลูกฝัง วางแผนฐานและการเลี้ยงดูอบรมอย่างถูกต้อง และอีกสถาบันหนึ่งที่ให้ความรู้ เลี้ยงดูอบรม รองลงมาจากการอบรมครัวก็คือ โรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งเน้นปลูกฝังความรับผิดชอบ ให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติ

การพัฒนาประชากรให้มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องพัฒนาคุณธรรม เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญ บุคคลที่มีความรับผิดชอบสูงย่อมเอาใจใส่ต่อหน้าที่ของตน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเองและที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม ส่วนบุคคลที่มีความรับผิดชอบด้านนักไม่สนใจในหน้าที่ของตน ความรับผิดชอบจึงเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม และเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของบุคคลอันจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศและการดำเนินชีวิต หากทุกคนมีความรับผิดชอบ ปัญหาต่างๆของสังคมจะลดน้อยลง ไปมาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปลูกฝังคุณธรรมด้านความรับผิดชอบให้แก่ประชาชนโดยเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้สังเกตพบนักเรียนมีปัญหาด้านความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน ความรับผิดชอบต่องานส่วนรวมของห้องเรียนและโรงเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบให้แก่ผู้เรียน

การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบให้แก่ผู้เรียนนั้นมีหลายวิธี เช่น การใช้แรงเสริมตามทฤษฎีการวางเงื่อนไข การใช้วิธีการทำค่านิยมให้กระจàng กิจกรรมกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น ใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจจะใช้กระบวนการกรุ่น ทั้งนี้เพราะกิจกรรมกระบวนการกรุ่นเป็นวิธีที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ดังที่ ศุภน อมรวัฒน์และสมพงษ์ จิตรระดับ (2547: 233) กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการที่ดี เพราะเป็นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง สามารถช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความซาบซึ้งและพึงพอใจที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง

ตนเอง และกระบวนการกลุ่ม เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่นำมาปรับใช้ในการสอนจริยศึกษาอย่างได้ผล การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย ศติปัญญา อารมณ์และปฏิสัมพันธ์

กระบวนการกลุ่มเป็นการนำประสบการณ์มาวางแผนแลกเปลี่ยนชี้งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้กระบวนการกลุ่มยังสามารถสนองความต้องการพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคล เช่น ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ความต้องการการยอมรับ มีการทำกิจกรรมร่วมกัน จะมีสัมพันธภาพชี้งกันและกัน จึงเป็นโอกาสให้ได้ทำความเข้าใจตนเอง และสมาชิกภายในกลุ่มด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจการนำกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ช่วยเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมของบุคคล โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความพึงพอใจและส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนบทโยเฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

3. สมมติฐานการวิจัย

คะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการพัฒนาโดยการใช้กระบวนการกลุ่ม หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

- 4.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง
- 4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟฯ บางนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 284 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟฯ บางนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 28 คน ได้มาโดย การสุ่มแบบกลุ่ม

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่น

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ

4.4 ขอบข่ายเนื้อหาสาระ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมกระบวนการกรุ่น แบ่งเป็น 9 กิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 หนูนิดรักความสะอาด

กิจกรรมที่ 2 น้องช่วยแต่งกายถูกระเบียบ

กิจกรรมที่ 3 เด็กคิดตั้งใจเรียน

กิจกรรมที่ 4 หนูก้อบรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

กิจกรรมที่ 5 การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน

กิจกรรมที่ 6 การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน

กิจกรรมที่ 7 เด็กคิเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา

กิจกรรมที่ 8 หนูแก้วเข้าແຕวได้เรียบร้อย

กิจกรรมที่ 9 เด็กคิร่วมรักษาความสะอาดของโถอะเรียนและห้องเรียน

4.5 ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง การตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

5.2 พฤติกรรมความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะปฏิบัติทึ้งในเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ตามหน้าที่ของตน โดยไม่ต้องมีการควบคุมจากผู้อื่น รวมทั้งยอมรับผลการกระทำนั้นและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น ได้แก่ การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย การแต่งกายถูกระเบียบ ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน เข้าห้องเรียนตรงเวลา เข้าແຕวได้เรียบร้อย และการรักษาความสะอาดของโถอะเรียนและห้องเรียน

5.3 การสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่น หมายถึง การสอนที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

ร่วมกับปฏิบัติกรรม ด้วยความรู้สึกเพิงพาไปและเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และหรือกิจกรรมที่จัดให้สมาชิกได้กระทำร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจถึงพฤติกรรมของตนเอง และผู้อื่น ทำให้สมาชิกได้พัฒนาตนเองซึ่งเป็นประโยชน์ในการสร้างเสริมสัมพันธภาพ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการอย่างมีลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการวิจัยครั้งนี้คือ

6.1 ได้แผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการกรุ่น

6.2 เป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบที่ดีแก่นักเรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้กระบวนการกรอกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล ความคิด ทฤษฎี และหลักการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกรอกลุ่ม
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรับผิดชอบ

ในหัวข้อนี้ขอเสนอ ความหมายและความสำคัญของความรับผิดชอบ ขอบข่ายและพฤติกรรมความรับผิดชอบ และแนวทางการปููก่อความรับผิดชอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้า และให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ดังต่อไปนี้

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540: 9 อ้างถึงใน อารียรัฐ เล็กโล่ง 2548) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า หมายถึง ความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ของนักเรียนที่ด้วยการแสดงออกในลักษณะของการรู้จักหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่การศึกษา เล่าเรียน ขับหนันเพียร เข้าห้องเรียนและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลา เมื่อมีปัญหา ไม่เข้าใจบทเรียน ก็พยายามค้นคว้าและซักถามจากสนับสนุนคือครูผู้สอนด้วยความสนใจ เอาใจใส่ในการแก้ไขข้อกพร่องและพิคพลาดค้วยความเต็มใจ แม้จะถูกตำหนินิเก็ทไปหลายครั้ง

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2541: 31 อ้างถึงใน ปราณี อญ่าประสิทธิ์ 2546) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า ความรับผิดชอบหมายถึง ลักษณะนิสัยและเจตคติของนักเรียนซึ่งผลักดันให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบ เคราพสิทธิของผู้อื่น ทำตามหน้าที่ของตน และมีความซื่อสัตย์สุจริต

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 8) กล่าวว่า ความรับผิดชอบหมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียดรอบคอบ เพื่อให้สำเร็จตาม เป้าหมาย ยอนรับผลการกระทำการของตน ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย ทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

วิภา ทาโนราณ (2542: 26) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อเพื่อน

ปรีชา ชัยนิยม (2542: 9) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน พากเพียร และความละเอียดรอบคอบ ตั้งใจที่จะทำงานในหน้าที่ที่มีต่อตนเองและสังคมเพื่อให้บรรลุสำเร็จตามความมุ่งหมาย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ โดยมีความรับผิดชอบในการกระทำการของตนเอง ทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

ประคินันท์ อุปรมณีย์ (2543: 501 อ้างถึงใน ปราณี อัญญประลักษณ์ 2546) ได้กล่าวถึงความหมายของความรับผิดชอบว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคล ผู้ใดมีลักษณะที่เรียกว่า “เป็นผู้มีความรับผิดชอบ” ผู้นั้นจะปฏิบัติภารกิจที่ตนพึงกระทำให้เสร็จไปได้โดยไม่ต้องมีการควบคุมหรือบังคับจากผู้อื่น การภารกิจนี้หมายรวมทั้งภารกิจที่เป็นหน้าที่ที่ควรปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การปฏิบัติสิ่งที่เป็นกิจวัตรประจำวัน และที่สำคัญที่สุดก็คือ บุคคลที่ได้ชื่อว่า “เป็นผู้มีความรับผิดชอบ” จะเป็นผู้ที่ยอมรับทั้งผิดและทั้งชอบต่อผลของการกระทำการของตนด้วย

จันทร์ พวงษ์ยอด (2543: 3) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำการของนักเรียนที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติตามตามกฎระเบียบท่องเรียน การปฏิบัติตามในการเรียน และการยอมรับผลการกระทำการของตน

ถวิล จันทร์สว่าง (2545: 10) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า หมายถึง การทำตามหน้าที่ ปฏิบัติตามกฎระเบียบการงานตามที่ได้รับมอบหมาย การทำความที่ตนได้พูดหรือได้ให้คำนั้นสัญญาไว้ และการยอมรับในสิ่งที่ตนเองได้พูดหรือได้กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและข้อกพร่องต่างๆ ทุกครั้ง

ศรินันท์ วรรัตน์กิจ (2545: 13) ได้สรุปความหมายของความรับผิดชอบว่า หมายถึง การที่บุคคลปฏิบัติงานต่างๆ ด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่ ระมัดระวังที่จะทำงาน และติดตามผลงานที่ทำลงไปแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จด้วยดี และยอมรับในสิ่งที่ตนเองกระทำลงไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย อีกทั้งยังไม่ปิดการหน้าที่ของตนเองให้แก่ผู้อื่น

จากความหมายของความรับผิดชอบที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ นุ่มนิ่มที่จะปฏิบัติการกิจทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ตามหน้าที่ของตน โดยไม่ต้องมีการควบคุมจากผู้อื่น รวมทั้งยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติการกิจนั้น ๆ ให้ดีขึ้น

1.2 ความสำคัญของความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะสำคัญที่จำเป็นต้องปลูกฝังตั้งแต่เยาว์วัย ดังที่ได้มีผู้เสนอแนวคิดไว้วดังนี้

ประคินันท์ อุปรมัย (2543: 502) กล่าวว่า เด็กที่มีคุณภาพวันนี้เป็นผู้ใหญ่ที่เป็นทรัพยากรกำลังคนที่มีคุณภาพสำหรับการพัฒนาประเทศในวันหน้า ดังนั้นเด็กที่มีความรับผิดชอบก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ นั่นคือการปลูกฝังความรับผิดชอบให้แก่เด็กเป็นสิ่งจำเป็น หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่า เด็ก ๆ ที่จำเป็นต้องมีความรับผิดชอบ

กรณวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กล่าวไว้ใน “ธรรมจริยา เล่ม 4” (2541: 28) ว่า ความรู้ คิดและชอบนี้ ถ้าเกิดขึ้นในใจของเด็กคนใด จะทำให้เด็กนั้นรักษาวาระจริง ประพฤติตัวให้เป็นคนจริง เป็นคนตรง และเป็นคนยุติธรรมเสมอ

นวลศรี เปาโรหิตย์ (2541: 62) กล่าวว่า พ่อแม่ทุกคนควรถือเป็นหน้าที่ที่จะอบรมสั่งสอน ให้ลูกน้อยความรับผิดชอบกับชีวิตตั้งแต่เด็ก เพราะนั้นจะเป็นดังเมล็ดพันธุ์ที่ค่อย ๆ เจริญงอกงามในจิตใจ และกลายเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของบุคลิกภาพในอนาคตของเขา

จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่า หน้าที่ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น สำคัญ และมีประโยชน์ที่ควรปลูกฝังเสริมสร้างให้เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนของชาติ ความรับผิดชอบมีความสำคัญอย่างมากที่ต้องมีการปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน เพาะกายการที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนหรือการทำงานใด ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบเป็นสิ่งสำคัญ

1.3 ขอบข่ายและพฤติกรรมความรับผิดชอบ

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบนั้น มีขอบข่ายและลักษณะที่แสดงออกดังนี้ กองวิจัยทางการศึกษา กรณวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 21) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของความรับผิดชอบ ไว้วดังนี้

1. มีความมุ่นนั่นและทุ่มเทให้แก่งานที่ทำงานสำเร็จ พฤติกรรมที่แสดงได้แก่ ทำงานตามหน้าที่สำเร็จ ทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ แสดงผลงานปรากฏให้เห็นเด่นชัด

2. ยอมรับผลการกระทำการของตน พฤติกรรมที่แสดงคือ รับฟังเหตุผลและข้อวิจารณ์ของผู้อื่น ปรับปรุงและพัฒนางานตามข้อเสนอแนะ

3. รู้หน้าที่ พฤติกรรมที่แสดงคือ ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงร่วมกัน หรือปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

4. มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนางาน พฤติกรรมที่แสดงคือ บอกผลงานของการปฏิบัติงานในอนาคตได้

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 15) ได้สรุปประเภทของความรับผิดชอบไว้ในหนังสือ การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง ว่ามี 2 ประเภทคือ

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การขัดปัญหาทุกชนิดที่ทำให้ตนเองเป็นทุกข์ เช่น การรักษาป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากภัยอันตราย รักษาร่างกายให้แข็งแรง รวมทั้งรู้จักหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตนให้ถูกต้องไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทันเวลาที่กำหนด ตรงต่อเวลา

2. ความรับผิดชอบต่อสังคมหรือส่วนรวม หมายถึง รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อสังคม อันได้แก่ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว โรงเรียน ชุมชน ประเทศชาติ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม

ประดิษฐ์ อุปรมัย (2543: 517-523) ได้ให้ขอบข่ายของความรับผิดชอบของเด็กว่า ความรับผิดชอบของเด็ก คือ ความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคม

พฤติกรรมการมีความรับผิดชอบต่อตนเองของเด็ก จัดเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และอาจจัดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองของเด็ก ได้ 2 กลุ่มคือ

1. พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความรับผิดชอบต่อกิจวัตรประจำวัน
2. พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นว่าเด็กมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมายและคำมั่นสัญญาที่ตนให้ไว้กับผู้อื่น

ในด้านความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เด็กควรมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและโรงเรียน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ครอบครัวมีความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมทุกๆ ด้านของเด็กมากที่สุด ตัวอย่างพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อครอบครัวของเด็กได้แก่ จัดเก็บหรือตกแต่งบ้านให้เรียบร้อยและสวยงาม ใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น

2. ความรับผิดชอบต่อโรงเรียนของเด็ก โรงเรียนเป็นสังคมที่จำลองสภาพสังคมที่เด็กต้องไปเผชิญเมื่อเดินทางเข้า ได้มากกว่าครอบครัว เด็กที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวมีแนวโน้มว่าจะมีความรับผิดชอบต่อโรงเรียน และจะเดินทางเข้าเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย

ตัวอย่างพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อโรงเรียนของเด็กคือ ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงเรียนและห้องเรียน ช่วยเก็บเศษกระดาษหรือใบไม้ร่อนๆ โรงเรียน ไม่จัดเรียนบนโต๊ะหรือฝาผนังห้องเรียน ทำงานที่ครูมอบหมายจนสำเร็จลุล่วงทุกครั้ง ทึ้งผลงานในที่ทึ้งผงเท่านั้น

ดังนั้นพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนซึ่งครอบคลุมความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อสังคม ใน การวิจัยนี้ได้กำหนดไว้ว่า ความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ ความรับผิดชอบในการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย การแต่งกายถูกธรรมเนียมของโรงเรียน ดังใจเรียน ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน การใช้และการเก็บอุปกรณ์ในการเรียน และความรับผิดชอบต่อสังคม คือ โรงเรียน ห้องเรียน ได้แก่ เข้าห้องเรียนตรงเวลา เข้าแต่ไตรมาส ภาระความสะอาดของ ได้เรียนและห้องเรียน

1.4 แนวทางการปูรณาการความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องปูรณาการสร้างให้แก่เด็ก ดังนี้จึงมีผู้ให้แนวทางในการปูรณาการความรับผิดชอบไว้ดังนี้

ชน ภูมิภาค (2520 อ้างถึงใน กองวิชาทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง 2542: 37) กล่าวถึงการปูรณาการความรับผิดชอบว่า จะต้องปูรณาการให้เข้ากระทำ มิใช่เกิดจากการบอกเล่าเท่านั้น วิธีการสอนในโรงเรียนมีส่วนสำคัญในการปูรณาการความรับผิดชอบ ควรจะให้เด็กรู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ แต่ละคน ได้รับมอบหมายให้ทำงานอันเป็นส่วนหนึ่งของงาน ทั้งหมด เพื่อจะให้งานส่วนรวมสำเร็จลงด้วยดี หากคนใดคนหนึ่งขาดความรับผิดชอบ งานก็จะสำเร็จลงได้ยาก และการปูรณาการความรับผิดชอบให้แก่เด็กนั้น มิใช่ด้วยการตักเตือนว่ากล่าวอบรม เท่านั้น แต่ต้องให้ฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง จะก่อให้เกิดความเคยชินเกิดเป็นลักษณะนิสัยที่ฝังแน่น เป็นคุณธรรมและค่านิยมต่อไป

กองวิชาทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 98-100) ได้สรุป แนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนproblemศึกษาและมารยมศึกษา 5 แนวทาง สำหรับ กำหนดรูปแบบในการเสริมสร้างความรับผิดชอบ และวินัยในตนเองดังต่อไปนี้

แนวทางที่ 1 การใช้รูปแบบที่นักการศึกษาเสนอ ได้แก่ รูปแบบการปรับพฤติกรรม รูปแบบของเคนเทอร์ รูปแบบของไครเคอร์ รูปแบบของกินีอท และรูปแบบของกลาสเซอร์ แนวทางที่ 2 การใช้เทคนิคการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ การสอนแบบศูนย์ การเรียน กระบวนการกรุ่นสัมผัสร์ บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง การสอนแบบ สืบสวนสอบสวน การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบชินคิเคท การสอนที่เน้นการปฏิบัติ การสอนโดยการอภิปรายปัญหา การสอนโดยใช้ชุดการสอน และการเล่านิทาน

แนวทางที่ 3 การใช้เทคนิคการพัฒนาธิบัตรน ไได้แก่ การสร้างความกระจ่างชัดในค่า
นิยม การสร้างความขัดแย้งทางเหตุผลกับจริต และการปลูกฝังโดยวิธีการ เรียนรู้ทางสังคม

แนวทางที่ 4 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

แนวทางที่ 5 การจัดสภาพแวดล้อมของนักเรียน ทั้งที่ บ้าน โรงเรียน และชุมชน

ประดิษฐ์ อุปนาย (2543: 542) กล่าวว่า วิธีฝึกความรับผิดชอบให้แก่เด็กนี้ดังนี้คือ

1. วิธีการฝึกความรับผิดชอบโดยอาศัยแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้โดยการวางแผนไว้
แบบการกระทำ

2. วิธีการฝึกความรับผิดชอบโดยอาศัยแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

3. วิธีการฝึกความรับผิดชอบโดยให้ได้รับผลการกระทำการของเขาร่อง จากความเป็นเหตุ
เป็นผลกันตามธรรมชาติ และความเป็นเหตุเป็นผลกันตามสถานการณ์

จากแนวทางในการปลูกฝังความรับผิดชอบ สรุปได้ว่า การปลูกฝังความรับผิดชอบนี้
แนวทางในการปฏิบัติหลายอย่าง ซึ่งแต่ละแนวทางเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเอง

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่น

ศุภน อมรวิวัฒน์และสมพงษ์ จิตรระดับ (2547: 233) กล่าวว่า กระบวนการกรุ่น (Group Process) เป็นวิธีการที่ใช้กันแพร่หลายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการ
กรุ่นช่วยแก้ไขข้อจำกัดในเรื่องเนื้อหาทางค้านธิบัตรน ซึ่งค่อนข้างเป็นนามธรรม ให้มีลักษณะของ
การเรียนรู้ที่น่าสนใจ โดยสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ที่มีการเคลื่อนไหวของผู้เรียน และ
เนื้อหาความคู่กันไป การจัดกระบวนการเรียนการสอน จึงมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง
ทางค้านร่วงกาย ศติปัญญา อารมณ์และปฏิสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่

2.1 ความหมายของกระบวนการกรุ่น

ได้มีผู้ให้ความหมายของกระบวนการกรุ่นไว้ดังต่อไปนี้

กาญจนा ไชยพันธุ์ (2541 อ้างถึงใน สุวิทย์ สุขุมั่น 2546) กล่าวว่า กระบวนการกรุ่น
หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาร่วมกันด้วยความรู้สึกเพิงพาไป และเกิดปฏิสัมพันธ์
ระหว่างบุคคล

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาค (2542) กล่าวว่า กระบวนการกรุ่น จะเริ่มขึ้นตั้งแต่มีบุคคล 2 คน
ขึ้นไปมาทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน เมื่อมุ่ยเข้าร่วมกรุ่นก็จะเกิดเป็นบทบาท

ของกลุ่มขึ้นมา อิทธิพลของกลุ่มสามารถที่จะขัดก่อตัว ลักษณะท่าทางของสมาชิกในกลุ่มให้แปรเปลี่ยนไปได้

สุวิทย์ สุขุมนัน (2546) ได้กล่าวว่า กระบวนการกรุ่น หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกัน มีวัตถุประสงค์เดียวกัน เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้นระหว่างสมาชิกในกลุ่มนี้อิทธิพลและบทบาทหน้าที่ต่อ กันและกันในกลุ่ม เกิดพลังหรืออำนาจในการกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

ทิศนา แ xen พี (2545: 139) กล่าวถึง ความหมายของกระบวนการกรุ่น ไว้ว่า เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับการรวมตัวกันของกลุ่ม เพื่อปฏิบัติงานอย่างโดยย่างหนึ่งให้บรรลุเป้าหมาย การปฏิบัติงานจะเป็นไปในทิศทางใดนั้นขึ้นอยู่กับพลังผลักดันที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของกลุ่ม อาทิ ผู้นำกลุ่ม แบบแผนการสื่อสารและการใช้อำนาจของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและปัจจัยต่าง ๆ ของกลุ่ม

อารีช ชุมพี (2546: 29) ได้ให้ความหมายของกระบวนการกรุ่น ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่สมาชิกภายในกลุ่มนี้ปฏิสัมพันธ์กันอย่างอิสระ และทุกคนมีบทบาทหน้าที่ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมนั้นเป็นชุดของกิจกรรมที่ทำให้กลุ่มได้ผลงานอันเดียวกัน และจากการที่ได้ผลงานนั้นทำให้สมาชิกทุกคนได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะคล้ายกัน และมีความรู้สึกที่ดีต่อสมาชิกภายในกลุ่มด้วย

อุมา ไวยชนะ (2550: 30) กล่าวว่า กระบวนการกรุ่น หมายถึง ขั้นตอน วิธีการ พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลงานที่ดี มีความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

สรุปได้ว่ากระบวนการกรุ่น หมายถึง การสอนที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติ กิจกรรมด้วยความรู้สึกพึงพอใจและเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และหรือกิจกรรมที่จัดให้สมาชิก ได้กระทำการร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจถึงพฤติกรรมของคนเองและผู้อื่น ทำให้ สมาชิกได้พัฒนาตนเองซึ่งเป็นประโยชน์ในการสร้างเสริมสัมพันธภาพ และการทำงานร่วมกัน ผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีแนวการดำเนินการอย่างมีลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง

2.2 หลักการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่น

ในการจัดกระบวนการกรุ่นในการเรียนและการสอน ผู้สอนหรือครูควรมีหลักการในการจัดดังนี้ (สุวิทย์ สุขุมนัน 2546 จ้างจาก กาญจนฯ ไวยพันธุ์ 2541 สมพงษ์ จิตรคัน 2530: 42-45 และทิศนา แ xen พีและคณะ 2545: 201-206)

1. หลักการสอนที่ชี้ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง เน้นให้ครูพยายามจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนให้ทั่วถึงกัน และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จะช่วยให้

ผู้เรียนเกิดความพร้อมความกระตือรือร้นที่จะเรียน และเรียนอย่างมีชีวิตชีวา การนี้ส่วนร่วมของผู้เรียนสามารถแบ่งออกได้ 4 ด้านคือ

1.1 การมีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย ได้แก่ การลงมือปฏิบัติหรือกระทำกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.2 การมีส่วนร่วมทางด้านอารมณ์ เป็นความรู้สึกความนึกคิด ความพอดใจ ไม่พอใจ เป็นปฏิกริยาทางด้านจิตใจและอารมณ์ต่อสิ่งที่เรียนรู้หรือสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น การมีส่วนร่วมทางด้านนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถลึกและเข้าใจเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ได้นานยิ่งขึ้น

1.3 การมีส่วนร่วมทางด้านปัญญา เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากสำหรับผู้เรียนในการใช้สติปัญญาของตนเองต่อการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างมีหลักแหล่งและเหตุผล

1.4 การมีส่วนร่วมทางปัญญาพันธ์ ผู้เรียนจะมีโอกาสได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาร่วมกัน มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เทคนิค คำนิยม ความรู้สึก อันเป็นผลให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเรียนรู้ได้กว้างขวาง และมีทักษะในการอุ่นร่วมกัน สามารถปรับตนเองให้เข้ากับผู้อื่นและสังคม ได้อย่างปกติสุข

2. หลักการสอนที่ยึดถือเป็นแหล่งความรู้สำคัญ เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากกลุ่มใหม่ๆ การระดมความคิดเห็นจากกลุ่มเพื่อหาแนวทางและข้อมูลอย่างละเอียด

3. หลักการสอนที่ยึดการกันพบด้วยตนเอง จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด ของคุณธรรมนั้นอย่างถูกต้อง อันจะเป็นผลต่อเนื่องถึงพฤติกรรม การแสดงออก รวมทั้งเจตคติของผู้เรียนด้วย

4. หลักการสอนที่ยึดความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่บนพื้นฐานของความเคลื่อนไหว ความต้องการปัญหาของสังคม เป็นสิ่งนำในการสร้างหัวข้อ ประเด็น ของเนื้อหาคิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้การเรียนทันกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น โดยเชื่อมโยงเนื้อหา กิจกรรมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้สัมพันธ์สอดคล้องกัน

2.3 วิธีสอนหรือกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการการกลุ่มที่ศนา แบบมี (2550: 33-35) ได้เสนอการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีกระบวนการการกลุ่มไว้หลายวิธี ดังนี้

1. เกม (Game) เป็นวิธีการหนึ่งที่นำมาใช้ในการสอนได้ดี โดยครูผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติขึ้นให้ผู้เรียนลงเล่นด้วยตัวเองภายใต้ข้อตกลง หรือกติกาบางอย่างที่กำหนดไว้ ผู้เรียนจะต้องตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันจะมีผลลัพธ์ในรูปของการแพ้การชนะ วิธีการนี้จะ

ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้เคราะห์ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนด้วย

2. บทบาทสมมติ (Role-Play) มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติเช่นเดียวกับเกม แต่มีการกำหนดบทบาทของผู้เล่นในสถานการณ์ที่สมมติขึ้นมา แล้วให้ผู้เรียนเข้าส่วนบทบาทนั้น และแสดงออกตามธรรมชาติ โดยอาศัยบุคลิกภาพ ประสบการณ์ และความรู้สึกนึกคิดของคนเป็นหลัก ดังนั้นวิธีการนี้จึงมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ถึงความรู้สึก และพฤติกรรมของคนอย่างลึกซึ้งและยังช่วยเสริมสร้างบรรยายการเรียนรู้ให้น่าสนใจ และน่าติดตามอีกด้วย

3. กรณีตัวอย่าง (Case) เป็นวิธีการสอนโดยใช้กรณีหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ๆ นำมาดัดแปลง และใช้เป็นตัวอย่างในการให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์ และอภิปรายกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ และฝึกฝนหาทางแก้ไขปัญahan นั้น วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด และพิจารณาข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งการนำเสนอกรณีต่าง ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงมาใช้ จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

4. สถานการณ์จำลอง (Simulation) คือ การจำลองสถานการณ์จริงหรือสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงแล้วทำให้ผู้เรียนลงไปอยู่ในสถานการณ์นั้น และมีปฏิกริยาโต้ตอบกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองแสดงถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจจะไม่กล้าแสดง เพราะอาจจะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับงานเกินไป

5. ละคร (Acting or Dramatization) คือ วิธีการที่ให้ผู้เรียนได้ทดลองแสดงบทบาทตามที่เรียนหรือกำหนดไว้ให้ โดยผู้แสดงจะต้องพยายามแสดงให้สมตามบทที่กำหนดไว้ โดยไม่นำเอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดของตนเองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง อันจะมีส่วนทำให้เกิดผลเสียต่อการแสดงบทบาทนั้น ๆ วิธีการนี้เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการที่จะเข้าใจในความรู้สึกเหตุผล และพฤติกรรมของผู้อื่น ความเข้าใจนี้มีส่วนช่วยเสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจกันของผู้เรียน การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงละครร่วมกัน จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ร่วมกัน และได้ฝึกการทำงานร่วมกันด้วย

6. กลุ่มย่อย (Small Group) การเรียนรู้ในกลุ่มย่อยเป็นโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนในการแสดงออก และช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น การใช้กลุ่มย่อยมีหลากหลายวิธีต่างๆ กัน แล้วแต่ผู้จัดจะคิดได้ เช่น กลุ่มระดมสมอง กลุ่มนักประจักษ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ผู้สอนสามารถนำกิจกรรมแบบต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม

บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ลักษณะการอภิปราย การจัดกิจกรรมแต่ละวิธีทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเต็มความสามารถ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัย จึงได้นำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่นของ ทิศนา แ xenophy มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2.4 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมกระบวนการกรุ่น

ทิศนา แ xenophy (2545: 313) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนการสอนโดยวิธีกระบวนการกรุ่น ดังนี้

1. ขั้นนำ การเริ่มนบทเรียนที่น่าสนใจ มีสาระ รู้จักการแทรกความสนุกสนานและตื่นเต้น ในบางครั้ง จะช่วยให้นักเรียนดื่นดัว มีสมาธิ เกิดความต้องการในสิ่งที่จะเรียนรู้ การเสนอหัวขอ การจัดกิจกรรมในขั้นนำ ครูจึงต้องรู้จักใช้กิจกรรมเวลาสั้น ๆ มีสื่อการสอนหลากหลาย เช่น การเล่านิทาน การร้องเพลง การเดินทุ่น ฯลฯ และอาจเพิ่มเติมในเรื่องของคำแนะนำ กติกาคำสั่งต่าง ๆ การแบ่งกลุ่ม การรับน้อมน้ำยงานที่กำหนดให้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไปเกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี

2. ขั้นกิจกรรม ในขั้นนี้นักเรียนทุกคนจะได้รับบทบาทและหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรม ตามที่ได้รับน้อมน้ำยงาน การแยกข่ายตามกลุ่ม การกำหนดและเลือกประธาน เลขาธุการ สมาชิก กลุ่มเพื่อประชุมปรึกษาหารือ วางแผน การเสนอความคิดเห็น

3. ขั้นอภิปราย วิเคราะห์ ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด นักเรียนจะได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การซักถาม การเสนอวิธีการต่าง ๆ การให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม การตอบปัญหา

4. ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้ นักเรียนจะได้ประเมินเนื้อหา กิจกรรม ประสบการณ์ ความคิดเห็นค่าง ๆ ได้ 2 ลักษณะคือ การสรุปสิ่งที่เรียนรู้ทั้งหมดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และการเกิดความคิดรวบยอดของสาระกระบวนการทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง มีแนวทางข้อเสนอหลาย ๆ ด้าน ที่เป็นประโยชน์และสามารถปฏิบัติได้

5. ขั้นประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญ เพราะครูต้องประเมินดูว่าผู้เรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยครูจะประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในแต่ละข้อ ดังนี้ จุดมุ่งหมายจะมีอยู่ 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา และด้านกระบวนการกรุ่น ครูจำเป็นต้องประเมินผลให้ครบ 2 ด้าน

2.5 บทบาทของครูในการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่น

กระบวนการกรุ่นเป็นการสอนที่ยึดหลักการเรียนรู้เป็นจุดสำคัญ นุ่งส่งเสริมทักษะกระบวนการให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นบทบาทของครูจึงมีความสำคัญมากต่อการจัดกระบวนการเรียน

การสอน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ บทบาทของครูในการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่นพожะสรุปได้ดังที่ ทิศนา แ xen มณี และคณะ (2550: 35-37) ได้เสนอบทบาทที่สำคัญและจำเป็นสำหรับครูในการสอน โดยใช้กระบวนการกรุ่น ดังนี้

2.5.1 บทบาทการเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนให้ละเอียด จัดลำดับการสอนให้เหมาะสม เตรียมกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน จัดเตรียมวัสดุอยู่ปางผู้สอน ให้พร้อม และเตรียมตัวครูผู้สอนด้วย สิ่งสำคัญในการเตรียมกิจกรรมกรุ่นจะต้องเตรียมการขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมกรุ่นและการแบ่งกลุ่ม เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาคิดข้อในขณะที่ดำเนินกิจกรรมบัน្ត ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อม ต้องดึงกิจกรรมกรุ่นเข้าเสริมเนื้อหาที่นักเรียนต้องเรียนรู้

2.5.2 บทบาทในการดำเนินกิจกรรมการสอน ในการดำเนินกิจกรรมการสอนนี้ หมายถึง ตัวครูผู้สอนต้องดำเนินการดึงบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการสอน โดยครูมีหน้าที่ดังนี้

- 1) จัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้น่าทึ่ง
- 2) สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้
- 3) เปิดโอกาสและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน โดยทั่วถึงกัน
- 4) อย่างยั่งยืนความระดูให้กับกลุ่มดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่น
- 5) แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนตามวาระและโอกาสที่เหมาะสม

6) ส่งเสริมและให้การสนับสนุน นำทางให้ผู้เรียนได้ร่วมวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้

7) เป็นผู้ช่วยเชื่อมโยงความคิดเห็นของผู้เรียน และสรุปผลการเรียนรู้รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียน ได้นำการเรียนรู้นี้ไปใช้

8) ควบคุมกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

2.5.3 บทบาทในการติดตามผลการสอน การเรียนรู้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนได้ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นครูจึงต้องรับผิดชอบที่จะประเมินผลการสอนของตน ดังนั้นควรจะมีการประเมินผลทั้งระยะสั้นและระยะยาว จำเป็นต้องค่อยติดตามผลเป็นระยะ ๆ ครูไม่ควรละเลยในการติดตามดูแลผลของการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งยังเป็นผู้ที่ควรให้กำลังใจ ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนตามความเหมาะสม

2.6 ขนาดของกลุ่ม

ในการดำเนินการจัดกระบวนการกรุ่น เพื่อให้การดำเนินการประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ขนาดของกลุ่มเป็นปัจจัยหนึ่งที่ครูและผู้ดำเนินการจัดกระบวนการกรุ่นต้องคำนึงถึง ขนาดของกลุ่ม

มีผลต่อการดำเนินการภายในกลุ่มนักจิตวิทยา นักสังคมวิทยาและนักการศึกษาได้สรุปถึงจำนวนสมาชิกและขนาดของกลุ่มที่มีผลต่าง ๆ ดังนี้ (กาญจนा ไชยพันธุ์ 2541 อ้างถึงใน สุวิทย์ สุขุมั่น 2546)

2.6.1 ถ้ากลุ่มที่เกี่ยวกับความสามารถในการคิดแก้ปัญหา กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิก 4 คน จะสามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่ากลุ่มที่มีสมาชิกน้อยกว่าหรือมากกว่านี้

2.6.2 ถ้ากลุ่มที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ความพอใจ หรือการมีปฏิสัมพันธ์กายในกลุ่ม กลุ่มที่มีสมาชิก 5 คน จะประสบความสำเร็จในการดำเนินการนี้สูง

2.6.3 ถ้ากลุ่มที่ต้องการเกี่ยวกับความถูกต้องของการตัดสินใจในการกระทำอย่างโดยย่างหนึ่งกลุ่มขนาด 6 คนจะมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจที่ดีกว่ากลุ่มที่มีสมาชิก 2 หรือ 3 คน

2.6.4 กิจกรรมกลุ่มทุกประเภท กลุ่มที่มีสมาชิกโดยเฉลี่ย 6-8 คน จะมีโอกาสประสบความสำเร็จได้เร็วกว่ากลุ่มที่มีสมาชิกน้อยหรือมากกว่านี้

2.7 เวลาและจำนวนครั้งในการเข้ากลุ่ม

แพทเทอร์เซ่น (Patterson 1973 อ้างถึงใน สุวิทย์ สุขุมั่น 2546) ได้กล่าวว่า การให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มควรจัดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง แต่ถ้าเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมมีน้อยอาจจะจัดสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ควรจะเกิน 1 ชั่วโมง เพราะเด็กอาจเกิดความเมื่อยหน่ายได้ สำหรับจำนวนครั้งในการเข้ากลุ่มขึ้นอยู่กับเป้าหมายของกลุ่มและธรรมชาติของสมาชิกในกลุ่ม แต่อย่างไรน้อยที่สุดควรจะเข้ากลุ่มไม่ต่ำกว่า 8 ครั้ง ถ้าหากมากกว่านี้ก็ยังเป็นการดี

2.8 ประโยชน์ของกระบวนการกรุ่นที่นำมานี้กับการเรียนการสอน

การเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตัวย遁เอง ดังนั้น ประโยชน์จึงเกิดขึ้นจากการปฏิบัติ เช่นเดียวกับกระบวนการกรุ่นที่นำมาใช้กับการเรียนการสอน เมื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติย่อมเกิดประโยชน์ ดังนี้ (พรรณราย ทรัพย์ประภา 2529 อ้างถึงใน สุวิทย์ สุขุมั่น 2546)

2.8.1 กระบวนการกรุ่นที่ให้ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

2.8.2 กระบวนการกรุ่นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ หลายอย่างในห้องเรียน เช่น การสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมีความหมายมากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น

2.8.3 ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบและความมีวินัยที่เกิดจากภาระเบื้องต้น ภูมิคุ้มกันต่อต้านภัย ต่าง ๆ ของกลุ่ม

2.8.4 ลดความขัดแย้งระหว่างนักเรียนกับนักเรียน โดยมีกระบวนการกรุ่นเข้ามาประสานสัมพันธ์

สรุปได้ว่า การนำกระบวนการกรุ่นไปใช้ในการเรียนการสอนส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งทางสังคมและความสามารถทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นจากการกรุ่นโดยการระคุณความคิดและทำให้นักเรียนในกรุ่นได้แสดงออกภายใต้ความรับผิดชอบ ตามแนวความคิดของกรุ่นตามบทบาทที่ได้รับ ซึ่งจะเป็นผลดีในการที่ผู้เรียนจะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่นและพฤติกรรมความรับผิดชอบสรุปได้ดังนี้

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่น

ได้มีผู้ที่สนใจศึกษาด้านคว่าวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้กระบวนการกรุ่น ให้แก่นักเรียนในหลาย ๆ ระดับดังนี้

ผู้ชุมพล กล้าหาญ (2540) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกรุ่นสัมพันธ์ในการพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในคนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 15 คนพบว่านักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ และร้อยละ 80 มีจริยธรรมความมีวินัยในคนของนักเรียนหลังจากการพัฒนาด้วยกิจกรรมกรุ่นสัมพันธ์สูงกว่าจริยธรรมความมีวินัยในคนของก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกรุ่นสัมพันธ์

ปียะพลด ทรงอาจ (2542) ทำการวิจัยการใช้กระบวนการกรุ่นเพื่อลดพฤติกรรมคุยกันในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาเรียง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นจำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้เข้าร่วมกระบวนการกรุ่น มีค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่พฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนหลังการใช้กระบวนการกรุ่นลดลงจากก่อนการใช้กระบวนการกรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวิทย์ สุขหม่น (2546) ได้ศึกษาผลของการใช้กระบวนการกรุ่นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัฒนาเด็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 14 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่น มีพัฒนาการทางพฤติกรรมจริยธรรมสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กนลเนตร คำไสย (2549) ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้การอ่านจับใจความบทร้อยกรองภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการกรุ่นที่ใช้แผนผังการคิดจำนวน 15 คน ผลการศึกษาด้านคว้าพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 43.50 และหลังเรียนคิด

เป็นร้อยละ 80.70 และการพัฒนาการอ่านจับใจความนพร้อกรองภาษาไทยด้วยกระบวนการกรุ่นโดยใช้แผนผังความคิด ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานกลุ่ม รู้จักรายช่วงเหลือซึ่งกันและกัน และจัดระบบความคิดด้วยตนเองได้ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการอ่านจับใจความนพร้อกรองภาษาไทยดีขึ้น

แฉลเดีย แสนนางชน (2549) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากขึ้นหลังจากไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความรับผิดชอบด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้ได้ทำการทดลองโดยใช้กระบวนการกรุ่น เป็นวิธีการที่สามารถทำให้พฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา พัฒนาสูงขึ้น กระบวนการกรุ่นจึงเป็นกระบวนการที่ผู้วิจัยนำมาใช้พัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ

ได้มีผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบให้แก่นักเรียน ดังนี้

อัจฉินา จินวลา (2535) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการณีตัวอย่างที่มีต่อความรับผิดชอบต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองเสื่อน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มนี้ความรับผิดชอบต่อโรงเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการใช้กรณีตัวอย่างมีความรับผิดชอบต่อโรงเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกลุ่มนี้ความรับผิดชอบต่อโรงเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้กรณีตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำนึง อัญลีศ (2541) ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเศวตฉัตร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความรับผิดชอบด้านการเรียนต่ำเปอร์เซนต์айлที่ 25 ลงมา จำนวน 30 คน แล้วสูงอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือ t-test

ผลการวิจัยสรุปว่านักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างนี้ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนี้มีความรับผิดชอบด้านการเรียนดีกว่า นักเรียนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างนี้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิภา ทาโนราณ (2542) ได้วิจัยผลการได้รับแรงเสริม ตามทฤษฎีการวางแผนเชื่อในผล การกระทำเพื่อปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) พบร่วม ว่า นักเรียนจำนวน 10 คนที่ได้รับการปรับ พฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อเพื่อน ด้วยโปรแกรมการพัฒนา ความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อเพื่อน โดยได้รับแรงเสริมตามทฤษฎีการวางแผน เชื่อในผลการกระทำ มีความรับผิดชอบสูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปราภี อุยุประสิกธ์ (2546) ได้วิจัยการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ โดยใช้ กระบวนการสร้างค่านิยมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านทึ่ง จังหวัด สุพรรณบุรี จำนวน 19 คน ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้าน ความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการสร้างค่านิยม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

อารีย์รัฐ เด็กโลง (2548) ได้วิจัยผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความรับผิดชอบ ด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชนิเวศพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนเพิ่มขึ้น หลังจาก ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) และนักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนเพิ่มขึ้น หลังจากที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการมีความรับผิดชอบด้านการเรียน เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบบูรณาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาจัดที่ได้ศึกษาดังกล่าวมานั้น แสดงให้เห็นว่ามีผู้ศึกษาค้นคว้าและให้ ความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การใช้กระบวนการกรุ่น การใช้แรงเสริมตามทฤษฎีการวางแผน เชื่อใน การใช้วิธีการทำค่านิยมให้กระจัง เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบ ซึ่งได้ผลการ พัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้กระบวนการการกลุ่มที่มีค่าพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนบทโยเชฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ” นี้วัดคุณประส่งค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการการกลุ่มมาเป็นสื่อกลางกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความร่วมมือในการปฏิบัติกรรมการรายละเอียดในการวิจัยครอบคลุมเกี่ยวกับหัวข้อดังไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนบทโยเชฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ 9 ห้อง จำนวน 284 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 28 คน ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนชนบทโยเชฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการการกลุ่มและแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน

2.1 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการการกลุ่ม แผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการการกลุ่ม มีจำนวน 9 แผน แผนละ 60 นาที ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพมีดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544และแนวคิดทฤษฎี
เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
- 2) สร้างแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบ 9 แผน ประกอบด้วย
ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อโรงเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ตามขั้นตอนดังนี้
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นการปูพื้นผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียน หรือการสร้าง
บรรยากาศให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ที่จะตามมา
- ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรม คือ การให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำการอย่างโดยย่างหนึ่ง
เป็นการให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ตรง ที่สามารถนำมายิเคราะห์และอภิปรายได้ในภายหลัง
- ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ อภิปราย คือ การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกตาม
ความคิดเห็นหลังจากที่ได้ทำการเสร็จไปแล้ว ครูจะต้องเป็นผู้นำทาง ช่วยให้ผู้เรียนได้
วิเคราะห์พฤติกรรมต่าง ๆ และอภิปรายร่วมกัน จนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
- ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้ ภายหลังจากที่ผู้เรียนอภิปรายและได้สรุปแล้ว
ครูจะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดต่อไปถึงการนำอาชารเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง ครูและนักเรียนจะช่วยกัน
สรุปถึงการเรียนรู้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น
- ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล ต้องประเมินว่าผู้เรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
หรือไม่ โดยประเมินทั้ง ด้านเนื้อหาวิชา และด้านกระบวนการกลุ่ม

รายละเอียดของแผนกิจกรรมด้านความรับผิดชอบ มีดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง

1.1 หมูนิครักษ์ความสะอาด	จำนวน 1 แผน
1.2 น่องชมพู่แต่งกายถูกราบเรียบ	จำนวน 1 แผน
1.3 เด็กดีต้องดีใจเรียน	จำนวน 1 แผน
1.4 หมูก้อบรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	จำนวน 1 แผน
1.5 การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน	จำนวน 1 แผน
1.6 การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน	จำนวน 1 แผน

2. ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน

2.1 เด็กดีเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา	จำนวน 1 แผน
2.2 หมูแก้วเข้าແຂວໄດ້ເຮັບຮ້ອຍ	จำนวน 1 แผน
2.3 เด็กดีร่วมรักษาความสะอาดของໂຕເຮົາແລະຫ້ອງເຮົາ	จำนวน 1 แผน

การหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรม ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประเมินแผน
กิจกรรมเพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา ผลปรากฏว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่มเรื่องความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อโรงเรียน จำนวน 9 แผน มีส่วนประกอบของแผน ได้แก่ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อการสอน การวัดและประเมินผล มีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ แต่ยังมีสิ่งที่ควรปรับปรุงบ้าง เช่น ภาษาและคำนามที่ใช้ เนื้อเรื่อง ในการปฏิบัติอย่าง และข้อเสนอแนะควรให้นักเรียนได้ร่วมกันวางแผนภาพประกอบเนื้อเรื่อง

ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรม ที่ผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลา ภาษาที่ใช้ในกิจกรรม โดยทดลองใช้ 3 แผน คือ (1) การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย (2) การตั้งใจเรียน (3) เข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา พนับว่าแผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมทั้งทางด้านเวลา และรูปแบบกิจกรรม

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม พฤติกรรมที่สังเกตได้เลือกพุติกรรมที่เป็นข้อตกลงของห้องเรียนและเป็นข้อบกพร่องที่ควรได้รับการพัฒนา โดยการตกลงร่วมกันของนักเรียนในห้อง มีดังนี้

ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง คือ การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย การแต่งกายถูกะเบี้ยน ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์การเรียน

ด้านความรับผิดชอบต่อโรงเรียน คือ การเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา การเข้าแ泰ได้เรียบร้อย และการรักษาความสะอาดของโถอะเรียนและห้องเรียน

แบบสังเกตมีรายการที่สังเกตร่วม 9 รายการ คือ

ความรับผิดชอบต่อตนเอง

1. การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย
2. การแต่งกายถูกะเบี้ยน
3. ความตั้งใจเรียน
4. ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน
6. การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน
7. เข้าห้องเรียนตรงเวลา
8. เข้าแ泰ได้เรียบร้อย
9. การรักษาความสะอาดของโถอะเรียนและห้องเรียน

ผู้วิจัยได้นำแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ ทุกรายการพฤติกรรมได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากัน 1.00 สามารถนำไปใช้สังเกต พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ รายการที่สังเกตมี ลักษณะเป็นพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบที่นักเรียนแสดงออกในด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง 6 รายการ และความรับผิดชอบต่อโรงเรียน 3 รายการ โดยใช้วิธีตรวจสอบว่านักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบหรือไม่ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือปฏิบัติกับไม่ปฏิบัติ ให้คะแนน เป็น 1 คะแนน กับ 0 คะแนน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนทุกคนก่อนการทดลอง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้าน ความรับผิดชอบของนักเรียน ในระยะเวลา 1 สัปดาห์
2. จัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-9 โดยสอนทุกวัน วันละ 1 แผน ติดต่อกัน เป็นเวลา 9 ชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมนักเรียนตามแบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ทั้งนอกชั้นเรียนและในชั้นเรียนทุกวัน
3. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนทุกคนหลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 9 แผน บันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนอีก 1 สัปดาห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ ก่อนและหลังการจัด กิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่น นาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้กระบวนการกรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 กับนักเรียนจำนวน 28 คน โดยใช้เครื่องมือในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่นพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนของการสอนกระบวนการกรุ่นของ ทิศนา แ xen มณี และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยการใช้กระบวนการกรุ่น ที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง
2. ข้อสังเกตที่ได้จากการใช้แผนการจัดกิจกรรมโดยการใช้กระบวนการกรุ่น

1. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยการใช้กระบวนการกรุ่น ที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่น ปรากฏผลดังนี้

ตารางแสดง ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้กระบวนการกรุ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การสังเกตพฤติกรรม	n	\bar{X}	s	\bar{d}	s _d	t
ก่อนเรียน	28	3.48	1.48	2.44	1.19	10.69*
หลังเรียน	28	5.91	2.09			

* p < .05

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบร่วมกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติหลังจากการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่น สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อสังเกตที่ได้จากการใช้แผนการจัดกิจกรรม เรื่องความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการกรุ่น

จากการใช้แผนการจัดกิจกรรมเรื่องความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการกรุ่น ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 9 แผน โดยจัดให้มีการทดลองวันละ 1 แผนคิดต่อกันทุกวัน ผลปรากฏดังนี้

2.1 ขั้นนำ

นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจในกิจกรรมขึ้นนิ่มมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจในขั้นนี้ได้ดี สังเกตจากการตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

2.2 ขั้นกิจกรรม

ในการจัดกิจกรรมกระบวนการกรุ่นนี้ ครูจัดนักเรียน โดยคลายความสามารถของนักเรียนในแต่ละกลุ่มนี้ทั้งเด็กเก่ง ปานกลางและเด็กอ่อน ใน การแบ่งหน้าที่กันภายในกรุ่นในครั้งแรก ๆ พนปัญหา คือนักเรียนไม่ค่อยได้ปรึกษากัน มีการแบ่งกัน และบางคนไม่ให้ความร่วมมือ นั่งเฉย ๆ ครูต้องเข้าไปแนะนำวิธีการแบ่งหน้าที่ของแต่ละกลุ่ม แต่ในช่วงไม่ถึง 1 นาที นักเรียนก็สามารถปฏิบัติในส่วนที่ตนรับผิดชอบได้ดีขึ้นตามลำดับ

2.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

ในขั้นนี้เป็นการทำางานที่ต้องอาศัยกระบวนการกรุ่น คือ การให้ความร่วมมือการทำงานตามขั้นตอน การแสดงความคิดเห็น และความรับผิดชอบ จากการสังเกตพบว่าในช่วงแรก ๆ นักเรียนทุกกลุ่มปฏิบัติงานกลุ่มไม่ค่อยสมบูรณ์ ครูต้องให้คำแนะนำและช่วยเหลือบ้าง แต่ในช่วงไม่ถึง 1 นาที นักเรียนก็สามารถปฏิบัติงานกลุ่มได้ดีขึ้น มีความดึงใจมากขึ้น รวมทั้งสามารถทำงานได้รวดเร็วขึ้นอีกด้วย

ในการตอบประเด็นคำถาม ครูสังเกตว่าในแต่ละกลุ่มนักเรียนมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามให้เพื่อนฟัง และนักเรียนคนอื่นก็ช่วยกันคิดตอบประเด็นคำถาม บางคนก็ตอบตรงประเด็น บางคนออกตอบออกนอกประเด็น

จากการพิจารณาผลการตอบประเด็นคำถามของนักเรียนแต่ละกลุ่ม พบร่วมกับความสามารถตอบประเด็นคำถามได้ดี มีการคิดวิเคราะห์ ตอบตรงประเด็น มีการแบ่งหน้าที่เปลี่ยนคน

รายงานเพื่อให้เพื่อนทุกคนได้แสดงออก แต่ก็มีนักเรียนบางคนที่ไม่ค่อยกล้าพูดหน้าชั้น ครูต้องให้กำลังใจเพื่อให้กล้าแสดงออกมากขึ้น นักเรียนบางส่วนก็ต้องการออกมารายงานบ่อย ๆ ครูต้องให้คำแนะนำ และให้กำลังใจเพื่อนโดยการปูนเมื่อจบการรายงาน

2.4 ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้

นักเรียนสามารถตอบประเด็นคำถามต่าง ๆ ในแต่ละเรื่องได้ดี เนื่องจากครูไม่ได้บอกว่าใครตอบถูกหรือตอบผิด แต่จะให้คำแนะนำเพิ่มเติมบ้างและกระตุ้นถึงการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.5 ขั้นประเมินผล

ครูได้ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการประเมินชิ้นงาน ผลปรากฏว่าการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น นักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีการทำงานกลุ่มและนำไปปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและทำงานได้อย่างรวดเร็วขึ้น การตอบประเด็นคำถามในใบงานที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำนั้น ก็สามารถตอบได้ตรงประเด็นมากขึ้น บางกลุ่มทำงานไม่ถึง 15 นาทีก็สามารถตอบประเด็นคำถามได้เสร็จเรียบร้อย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้กระบวนการกรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนบทโยเซฟ บานนา จังหวัดสมุทรปราการ” เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาพฤติกรรมในด้านความรับผิดชอบให้เกิดแก่นักเรียน สรุปได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อน และหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่น

1.2 สมมติฐานการวิจัย

คะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้กระบวนการกรุ่น หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1.3.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนบทโยเซฟ บานนา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 284 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนชนบทโยเซฟ บานนา จำนวน 1 ห้องเรียน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกรุ่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบ จำนวน 9 แผน ประกอบด้วยแผนที่ 1 เรื่องหนูนิครักษ์ความสะอาด แผนที่ 2 เรื่องน่องชنمู่แต่งกายถูกระเบียบ แผนที่ 4 เรื่องเต็กต้องตั้งใจเรียน แผนที่ 4 เรื่องหนูก้อยรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย แผนที่ 5 เรื่องการเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน แผนที่ 6 เรื่องการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน แผนที่ 7

เรื่องเด็กดีเข้าห้องเรียนตรงเวลา แผนที่ 8 เรื่องหนูแก้วเข้าແຕวได้เรียบร้อย และแผนที่ 9 เรื่องเด็กดีร่วมรักษาความสะอาดของโรงเรียนและห้องเรียน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 9 ชั่วโมง แผนการจัดกิจกรรมดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนต่อตนเองและต่อโรงเรียนรวม 9 รายการ และผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.0 รายการที่สังเกตมีลักษณะเป็นพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบที่นักเรียนแสดงออกในด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง 6 รายการและความรับผิดชอบต่อโรงเรียน 3 รายการ โดยใช้วิธีตรวจสอบว่านักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบหรือไม่ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือปฏิบัติกับไม่ปฏิบัติ ให้คะแนนเป็น 1 คะแนน กับ 0 คะแนน

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

- 1) สังเกตพฤติกรรมนักเรียนทุกคนก่อนการทดลอง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียน ในระยะเวลา 1 สัปดาห์
- 2) จัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-9 โดยสอนทุกวัน วันละ 1 แผน ติดต่อกันเป็นเวลา 9 ชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมนักเรียนตามแบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ทั้งนอกชั้นเรียนและในชั้นเรียนทุกวัน
- 3) สังเกตพฤติกรรมนักเรียนทุกคนหลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 9 แผน บันทึกในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนอีก 1 สัปดาห์

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่

1.4 ผลการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้กระบวนการกรุ่นน้ำพุติกรรมด้านความรับผิดชอบหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยการใช้กระบวนการกรุ่นน้ำพุติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียน อภิปรายผลได้ดังนี้

พฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่นสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล กล้าหาญ (2540) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาระบบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ และร้อยละ 80 มีจริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนหลังจากการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผลงานวิจัยของ แคมลียา แสนนางชน (2549) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อโรงเรียนของนักเรียน จากรูปแบบสังเกตพฤติกรรมพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นแสดงว่า พฤติกรรมด้านความรับผิดชอบซึ่งเป็นพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมที่เพิ่มประสิทธิ์สามารถพัฒนาได้ด้วยการใช้กระบวนการกรุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภิษฐ์ สุขุมนัน (2546) ที่ได้นำกระบวนการกรุ่นไปใช้ในการสร้างแผนกิจกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม ด้านความสามัคคี ความเมตตากรุณา ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่น มีพัฒนาการทางพฤติกรรมจริยธรรมสูงขึ้น

จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการกรุ่น สามารถพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อโรงเรียนได้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบได้อย่างคิดต่อไปในอนาคต และนักเรียนได้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือแบ่งปัน ได้แสดงความสามารถของตนเองที่เพื่อนในกลุ่มนองหนึ่น ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและใช้ความสามารถของตนเองได้เต็มศักยภาพ

กล่าวโดยสรุป จากผลการวิจัยครั้งนี้ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการกรุ่น สามารถพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อโรงเรียนได้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดีต่อไปในอนาคต

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ครูต้องเป็นบุคคลซึ่งสังเกตทั้งในขณะที่นักเรียนปฏิบัติภาระในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน มีความอดทนรอคอย เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติทุกคน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงเป็นปกติวิสัย ครูต้องแนะนำตัวกเดือนในสิ่งเด็ก ๆ น้อย ๆ ที่นักเรียนคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องทำ หรือคิดว่าทำแล้วจะไม่นีปัญหาเกิดขึ้น เช่นการให้ความร่วมมือในกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น

3.1.2 การใช้กระบวนการกลุ่ม ควรให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้มีส่วนร่วมทุกขั้นตอน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 การทาวิจัยครั้งต่อไปควรใช้กับนักเรียนระดับชั้นที่สูงขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง และทุกระดับชั้น

3.2.2 ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมความรับผิดชอบ

3.2.3 ควรนำกระบวนการกลุ่มไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านความสามัคคี ความมีน้ำใจ ความมีระเบียบวินัย

บริษัทฯ

บรรณานุกรม

- กมลเนตร คำไสย (2549) "การพัฒนาการเรียนรู้การอ่านจับใจความบทร้อยกรองภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แผนผังความคิด" วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กรรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้หน้าที่พลเมือง – คีตธรรมระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ศูนย์พัฒนาหลักสูตร _____ . (2545) เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์กรรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์กรรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความเข้ม อดทนประยัคและอดทน กรุงเทพมหานคร กรมการศาสนา _____ . (2542) การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง กรุงเทพมหานคร กรมการศาสนา กองศรี เจริญชน (2547) "ผลการใช้โปรแกรมการเตือนตนเองและโปรแกรมการซึ่งแนะนำที่มีต่อการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กัลยา สุรีย์ (2546) "การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและ การแนะแนว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กาญจนารักษ์ (2541) กระบวนการกลุ่มทางการศึกษา ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คงเพชร ฉัตรศุภกุล (2522) กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน กรุงเทพมหานคร แสงรุ่งการพิมพ์ _____ . (2530) กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ

- คำนึง อยู่เลิศ (2541) "ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเศวตฉัตร เทศบาลกรุงเทพมหานคร" ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร
- แคมปัส แสนนาชน (2549) "ผลของการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เทศบาล กรุงเทพมหานคร" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร
- จันทร์ สกุลวงศ์ไพบูลย์ (2546) "การพัฒนาแบบวัดจริยธรรมค่านิยมความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จันทร์ พวยยอด (2543) "การพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธจักรวิทยาโดยใช้กิจกรรมและเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร
- ชน ภูมิภาค (2525) "ปลูกฝังคุณธรรม" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร
- ณัฐพลด กล้าหาญ (2540) "การพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเอง ด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กรณีศึกษา : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนคำวน" วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินผลศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ฤทธิ์ จันทร์สว่าง (2545) "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบของนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร
- ทิศนา แย้มมณี (2545) กลุ่มสัมพันธ์: เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ______. (2550) ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนพร ตระกทวีพร (2548) "การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบโดยใช้ก้าวการคุณของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนบ้านหัวฝาย อําเภอฝาง เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่"

เขต 3" การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่"

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2541) "สอนเด็กให้รับผิดชอบ" สารสารวิชาการ 1, 6 (นิพนธ์) : 60-62

นิฤบล สินธุปัน (2549) "การใช้นิทานเพื่อพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประคินันท์ อุปรมัย (2543) "พฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของเด็ก" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ 4 เล่มที่ 1 หน้า 192-205

พิมพ์ครั้งที่ 14 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

(2543) "การพัฒนาความรับผิดชอบ" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนา พฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ 9 เล่มที่ 2 หน้า 495-524 พิมพ์ครั้งที่ 14 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ปราณี อุญประสิทธิ์ (2546) "การพัฒนาพฤติกรรมค่านิยมความรับผิดชอบโดยใช้กระบวนการสร้างค่า นิยมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านทึ่ง จังหวัดสุพรรณบุรี"

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ปริชา ชัยนิยม (2542) "การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการสอนความรับผิดชอบ และ ความมีระเบียบวินัยโดยกระบวนการกรอกถ่วงสัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน" ปริญนานิพนธ์การศึกษานานาชาติ

สาขาวิชาชัยนิยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขตประสานมิตร

ปิยะพลด ทรงอาจ (2542) "การใช้กระบวนการกรอกถ่วงเพื่อผลพุฒิกรรมคุยกันในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาเรือง สังกัดสำนักงาน

การประถมศึกษาอำเภอโนน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา

มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พงษ์พันธ์ พงษ์ไสภา (2542) พฤติกรรมกลุ่ม กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา

พวรรณราย ทรัพย์ประภา (2529) การสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยกระบวนการกรอกถ่วน ภาควิชา

จิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- รุ่งทิวา กันหาทิพย์ (2549) "ผลของการอบรมเลี้ยงคุต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดบูรีรัมย์" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**
- วรรณดี แสงประทีปทอง (2548) "เครื่องมือวัดผลการศึกษา" ใน ประเมินผลกระทบต่อทางการเรียนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 6 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**
- วิกา ทาโนรัณ (2542) "ผลของการรับแรงเสริมตามทฤษฎีการวางแผนเชิงนโยบายในการกระทำเพื่อปรับพฤติกรรมค้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น**
- แวนลี บุตรเรืองศักดิ์ (2549) "การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสุราษฎร์ธานี" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**
- ศรีฤตา ทิตไสเก (2545) "การเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมหลังการเล่านิทานด้วยวิธีการตอบคำถามและวิธีการเล่นบทบาทสมมติที่มีต่อความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัย" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอนสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**
- ศรินันท์ วรรตน์กิจ (2545) "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบสนับสนุนค่าในนิคอล" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐและสังคมศึกษาและการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ**
- สจ่า ไตรมณี (2547) "การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตัวเอง โรงเรียนบ้านเหล่าชก อําเภอเมืองสร้าง จังหวัดร้อยเอ็ด" การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**
- สมเดช ใจหวัง (2547) "การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนโรงเรียนบ้านไทร อําเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**

สมนึก คอบบุนทด (2547) "การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตัวเอง โรงเรียนโภคเริงรมย์ศิลป์ป่ากร อำเภอบำเหน็จVILLE จังหวัดชัยภูมิ" การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สมพงษ์ จิตรดับ (2530) การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โอลเดียนสโตร์

สมพุล เนตรรัตน์ (2548) "พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540) "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรับผิดชอบในการเรียน และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูป กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู" ปริญญานิพนธ์ การศึกษา, มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร ศิริรักษ์ ภากรณ์ (2542) "การใช้กระบวนการกลุ่มเรื่องโรคอุจจาระร่วงที่หาดบางแสน 2 อำเภอฉุบลรัตน์ จังหวัดชลบุรี" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สุปราณี แก้วกระเจง (2546) "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลการบรรจุงานตามขั้นพัฒนาการและพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนวัยเด็ก ตอนกลางในกรุงเทพมหานคร" ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา พัฒนาการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สุมน อนรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตรดับ (2547) "การจัดกิจกรรมการสอนจริยศึกษา" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หน่วยที่ 5 หน้า 233-255 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ สุวรรณชาติ โพธิ์จันทร์ (2547) "การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตัวเอง โรงเรียนบ้านคงเมืองจอก อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด"

การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- สุวิทย์ สุขหมั่น** (2546) “ผลของการใช้กระบวนการการกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัฒนาเด็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- หัสดินทร์ โโคห์** (2541) “การใช้กิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อภิรักษ์ ชาญศึก** (2548) “การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน ด้านความรับผิดชอบ ของโรงเรียนชั้นปฐมวัยบริหารธุรกิจ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- อรรถนารถ บุญเกิด** (2546) “การเสริมแรงในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและ การแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อัจฉรา จินวลา** (2535) “การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการณีตัวอย่างที่มีต่อความรับผิดชอบต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองเสื่อน้อย กรุงเทพมหานคร” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อารีย์ ชุมณี** (2546) “การศึกษาเบรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และ มุขย์สัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอน ด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ และการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์” ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- อารีย์รัช เด็กโล่ง** (2548) “ผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อุษา ไชยชนะ (2550) “ผลการใช้วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่มีค่าทักษะชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา จังหวัดสงขลา” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นางสาวเพ็ญศรี ชินดาปัญญาคุล

ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบางหัวเสือ (บุนนาค-ประชาอุทิศ) จังหวัดสมุทรปราการ

2. นางนิตยา นารถดิลก

ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาโรงเรียนสามัคคีรายภูร์บำรุง กรุงเทพมหานคร

3. นางสุมาดี เพียงทอง

ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

ภาคผนวก ๑

แผนจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกรุ่น

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง

**ผลการใช้กระบวนการกลุ่มทีมต่อพัฒนาระบบความรับผิดชอบ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**

โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

จัดทำโดย
นางสาวอัญชลี พุทธรักษ์
นักศึกษาปริญญาโท แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง เวลา 60 นาที

1. ชื่อกิจกรรมที่ 1 หนูนิดรักความสะอาด

2. สาระสำคัญ

การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย แสดงถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง และทำให้ผู้ที่พบเห็นเกิดความชื่นชม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบประเด็นคำถามเรื่องความรับผิดชอบต่อการแต่งกายสะอาดเรียบร้อยได้
2. นักเรียนเห็นประโยชน์ของการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย
3. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติดนใน การแต่งกายคนเองให้สะอาดเรียบร้อยไปปฏิบัติได้

4 .เนื้อหา

การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

ให้นักเรียนคุยกันเด็กที่แต่งกายสะอาดเรียบร้อยและไม่สะอาดไม่เรียบร้อยและสนทนากันว่า นักเรียนชอบเด็กคนไหน เพราะอะไร

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูน้อมกว่าดุประสังค์ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยละความสามารถของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเดือกดหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน

4.2.3 ครูแจกกรณีศึกษา ให้นักเรียนทุกกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีศึกษาแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “หนูนิดรักความสะอาด” ต่อไปนี้

1) นักเรียนคิดว่า ทำไม่น้องก้อยจึงแต่งกายไม่สะอาดเรียบร้อย

2) ถ้านักเรียนเป็นน้องก้อย นักเรียนจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

3) ให้นักเรียนบอกประทับใจของการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “มนุนิตรักความสะอาด” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้ นักเรียนบอกแนวทางการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลง ในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรม ของนักเรียน สังเกตการแต่งกายและการตรวจผลงานที่นักเรียนร่วมกันทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

5.1 รูปภาพเด็กแต่งกายสะอาดเรียบร้อย /ไม่สะอาดเรียบร้อย

5.2 กรณีตัวอย่างเรื่องมนุนิตรักความสะอาด

5.3 ใบงาน

5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

6.การวัดผล /ประเมินผล

การวัดผล

6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองในเรื่องการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย

ของนักเรียน

6.3 ตรวจใบงาน

ประเมินผลโดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้

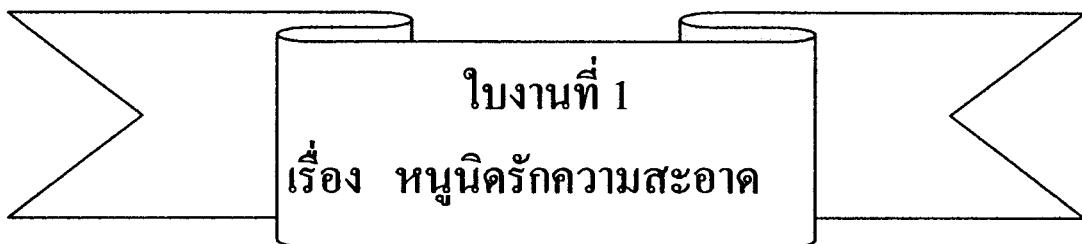
ระดับคะแนนพฤติกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 1

เรื่องหนูนิดรักความสะอาด

หนูนิคเป็นเด็กเรียบร้อยน่ารัก ในแต่ละวันที่มาโรงเรียนหนูนิคจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดเรียบร้อย ส่วนน้องก้อยเป็นเด็กชุกชูน เวลา มาโรงเรียนมักแต่งกายไม่ค่อยเรียบร้อย ชอบทำเสื้อผ้าสกปรก ทำให้น้องก้อยถูกคุณครูตักเตือนอยู่เสมอ

กลุ่มที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเรื่องหนูนิครักความสะอาด

1. นักเรียนคิดว่า ทำอะไรน้องก้อยจึงแต่งกายไม่สะอาดเรียบร้อย
ตอบ.....
.....

2. ถ้านักเรียนเป็นน้องก้อย นักเรียนจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
ตอบ.....
.....

3 ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย
ตอบ.....
.....
.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เรื่อง ความรับผิดชอบคือคนเอง เวลา 60 นาที

เวลา 60 นาที

1. ชื่อ กิจกรรมที่ 2 น้องชมพู่แต่งกายอุกระเบียง

2. សារะសំគួល

เครื่องแบบนักเรียนเป็นความภาคภูมิใจของนักเรียน นักเรียนจึงควรแต่งเครื่องแบบให้ถูกต้อง
เหมาะสมและถูกกฎหมาย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบปะรดในคำถามเกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักเรียนได้
 2. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักเรียนไปปฏิบัติได้

3. เนื้อหา

การแต่งเครื่องแบบนักเรียนด้วยกระเบื้อง

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ព័ត៌មាន

- #### 4.1.1 กรณีและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง โรงเรียนน่าอยู่

เพลงโรงเรียนน่าอยู่

โรงเรียนของเราน่าอยู่ ภูมิใจดีทุกคน เด็กเด็กไม่ซักเซน

พวกร่างกายคนซ่อนมาโรงเรียน ซ่อนมา ซ่อนมาโรงเรียน (จำ)

4.1.2 ครุชักดามเกี่ยวกับเนื้อเพลง ว่า เหตุการณ์ในเนื้อเพลงคือที่ใด และเมื่อมาโรงเรียนเราควรแต่งกายด้วยชุดใด เพราะเหตุใด

4.2 ขั้นกิจกรรม

- #### 4.2.1 กรณีกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

- #### 4.2.2 แนวโน้มของเป้าหมาย โดยคุณภาพความสามารถของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน

จำนวน 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เจล้านการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าที่ในเรื่อง

- 4.2.3 ครรจากกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทักษะกลุ่ม และให้สามารถนำไปแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “น้องชมพู่แต่งกายถูกระเบียบ” ต่อไปนี้

- 1) นักเรียนคิดว่าเด็กหญิงชั้นมัธยมมีความรับผิดชอบต่อตนเองหรือไม่ และในเรื่องใดบ้าง
- 2) เพราะเหตุใดเด็กหญิงชั้นมัธยมจึงได้รับคำชี้เชชจากคุณครู
- 3) นักเรียนคิดว่าการแต่งกายได้ถูกระเบียบของโรงเรียนมีผลดีอย่างไร

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “น้องชมพู่แต่งกายถูกระเบียบ” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้นักเรียนออกแนวทางการแต่งกายถูกระเบียบ จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน สังเกตการแต่งกายถูกระเบียบและการตรวจผลงานที่นักเรียนร่วมกันทำ

5. สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 เพลงโรงเรียนน่าอยู่
- 5.2 กรณีตัวอย่างเรื่องน้องชมพู่แต่งกายถูกระเบียบ
- 5.3 ใบงาน
- 5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

6. การวัดผล / ประเมินผล

การวัดผล

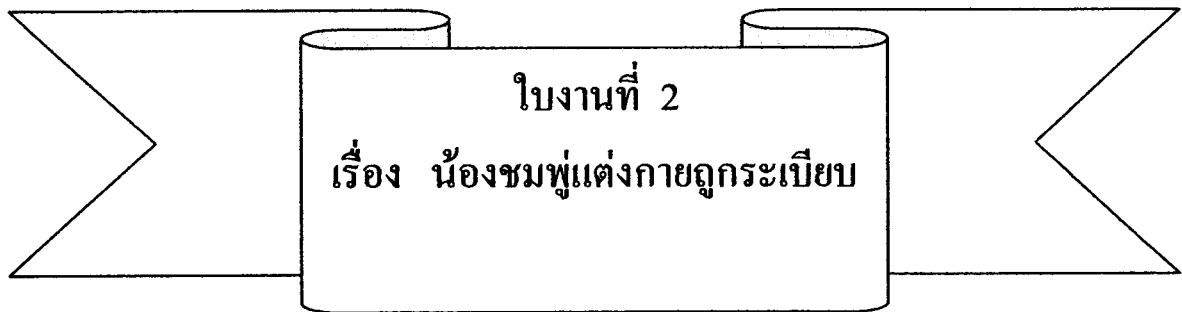
- 6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
 - 6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองในเรื่องการแต่งกายถูกระเบียบของนักเรียน
 - 6.3 ตรวจใบงาน
- ประเมินผลโดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้
- ระดับคะแนนพุติกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 2

เรื่องน้องชมพู่แต่งกายถูกระเบียบ

เด็กหญิงชมพู่เป็นเด็กน่ารัก ตื่นนอนแต่เช้า ช่วยเหลือ
ตนเองได้ในเรื่องการอาบน้ำ การแต่งเครื่องแบบถูกระเบียบ
ทำให้ทุกวันที่มาถึงโรงเรียน คุณครูจะกล่าวชมเชยเสมอ เมื่อมี
การคัดเลือกนักเรียนที่แต่งกายถูกระเบียบ ทุกคนในห้องเรียน
เลือกน้องชมพู่เป็นตัวแทนของห้องเรียน ทำให้น้องชมพู่ดีใจ
มาก

กลุ่มที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเรื่องน้องชนพู่แต่งกายถูกระเบียบ

1. นักเรียนคิดว่าเด็กหญิงชนพู่มีความรับผิดชอบต่อตนเองหรือไม่ และในเรื่องใดบ้าง

ตอบ.....
.....

2. เพาะเหตุใดเด็กหญิงชนพู่จึงได้รับคำชมเชยจากคุณครู

ตอบ.....

3. นักเรียนคิดว่าการแต่งกายได้ถูกระเบียบของโรงเรียนมีผลดีอย่างไร

ตอบ.....
.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง **ปีการศึกษา 2551** **เวลา 60 นาที**

1. ข้อกิจกรรมที่ 3 เด็กต้องตั้งใจเรียน

2. สาระสำคัญ

การตั้งใจเรียนเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อตนเองที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เด็กต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยการตั้งใจเรียนและเรียนอย่างมีสมรรถภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอภิปรายในหัวข้อที่ตั้งใจเรียนได้
2. นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการตั้งใจเรียน
3. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการตั้งใจเรียนไปปฏิบัติได้

4. เมื่อหัว

การตั้งใจเรียน

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

ครูสอนทนา กับนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งใจเรียน ตามว่า นักเรียนคิดว่า ควรในห้องที่ตั้งใจเรียน ที่สุด และนักเรียนมีวิธีการเรียนอย่างไรบ้าง

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูน้อมถอดบทเรียน

4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยคณะกรรมการของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน

4.2.3 ครูเล่าสถานการณ์จำลอง เรื่อง “สีดาคนเก่ง” ให้นักเรียนฟัง เมื่อครูเล่าจบให้นักเรียน ซักถามข้อสงสัย

4.2.4 ขออาสาสมัครของแต่ละกลุ่มเพื่อเตรียมการแสดงกลุ่มละ 3 คน

4.2.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทของตน ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจคุ

4.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากแสดงบทบาทสมมติใน ครุเจอกเอกสารเรื่อง “สีคาดนกเงง” ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่าน หลังจากอ่านเรื่องจบ แล้วให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันตามหัวข้อในใบงาน “สีคาดนกเงง”

- 1) เพราะเหตุใดสีคาดจะประสนความสำเร็จในแบบทุกอย่าง
- 2) ถ้าหากเรียนทำอย่างสีคาดจะเกิดผลอะไรกับตัวเอง
- 3) จากสถานการณ์จำลอง อะไรก็อสิ่งที่ดีสมควรนำมาปฏิบัติกับคนเอง

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “สีคาดนกเงง” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้นักเรียนบอกแนวทางการตั้งใจเรียน จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน สังเกตการตั้งใจเรียนและการตรวจผลงานที่นักเรียนร่วมกันทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 สถานการณ์จำลอง
- 5.2 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสถานการณ์
- 5.3 ใบงาน
- 5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

6.การวัดผล /ประเมินผล

การวัดผล

- 6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 6.2 สังเกตพฤติกรรมการตั้งใจเรียน
- 6.3 ตรวจใบงาน

ประเมินผลโดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้

ระดับคะแนนพฤติกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

ใบงานที่ 3

เรื่อง สีดาคนเก่ง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และตอบคำถาม

สีดา เป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เป็นเด็กขี้น ชอบตั้งใจฟังครูอธิบายและหมั่นทบทวนบทเรียนทุกครั้ง

นอกจากนั้นสีดาเป็นเด็กที่ชอบอ่านหนังสือ ชอบเขียน ชอบตั้งคำถาม ทำให้เขาได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นทุกวัน พากเพ่อง ๆ ที่ไม่ต้องใจทำให้รู้ไม่เท่าสีดา และสีดาได้รับรางวัลนักเรียนเรียนดีของห้องเรียน

1) เพราะเหตุใดสีดาจึงประสบความสำเร็จในแทนทุกอย่าง

ตอบ.....

.....

2) ถ้านักเรียนทำอย่างสีดาจะเกิดผลอะไรกับตัวเอง

ตอบ

.....

3) จากสถานการณ์อะไรคือสิ่งที่ดีสมควรนำมาปฏิบัติกับตนเอง

ตอบ

.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ปีการศึกษา 2551 เวลา 60 นาที

1. ชื่อกิจกรรมที่ 4 หมุนก้อยรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

2. สาระสำคัญ

ความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยการทำางานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ จะทำให้เกิดความภูมิใจ ในตัวเอง งานเรียบเรียง ทันเวลา ได้รับคำชมเชย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้
2. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติดนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายไปปฏิบัติได้

4. เนื้อหา

การทำงานที่มอบหมายให้สำเร็จ

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง งานสิ่งได เพลงงานสิ่งได

งานสิ่งได งานสิ่งได แม้ไครละเลบหิ่งปล่อຍ
 ม้าแต่คอย เฟื่าแต่คอย หวังคอยแต่เกี่ยง โยนกลอง
 ไม่มีเสรี ไม่มีเสรีจรับรอง จำไว้ทุกคนต้องทำงาน
 เราต้องช่วยกัน ช่วยกัน ช่วยกัน ช่วยกัน (จำ)

4.1.2 ครูซักถามเกี่ยวกับเนื้อเพลง ว่างานของนักเรียนคืออะไร เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมาย ให้ทำงานนักเรียนปฏิบัติอย่างไร รับทำทันทีหรือไม่

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูบอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยจะความสามารถของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน 4 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขาธุการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน

4.2.3 ครูแจกกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทุกกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างแล้ว ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดในใบงานเรื่อง “หนูก้อยผู้รับผิดชอบ” ดังไปนี้

- 1) การทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทุกครั้งเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 2) การทำงานไม่สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมายมีผลดีหรือผลเสียอย่างไร
- 3) เมื่อนักเรียนมีปัญหาในงานที่ครุณมอบหมาย เช่น ทำไม่ได้ นักเรียนควรทำอย่างไร
- 4) ถ้านักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จนักเรียนรู้สึกอย่างไร

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “น้องก้อยผู้รับผิดชอบ” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้นักเรียนบอกแนวทางการรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน สังเกตความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานสำเร็จและการตรวจผลงานที่นักเรียน

ร่วมกันทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

5.1 เพลงงานสิ่งไฟ

5.2 กรณีตัวอย่างเรื่องหนูก้อยผู้รับผิดชอบ

5.3 ใบงาน

5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

6.การวัดผล /ประเมินผล

การวัดผล

6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

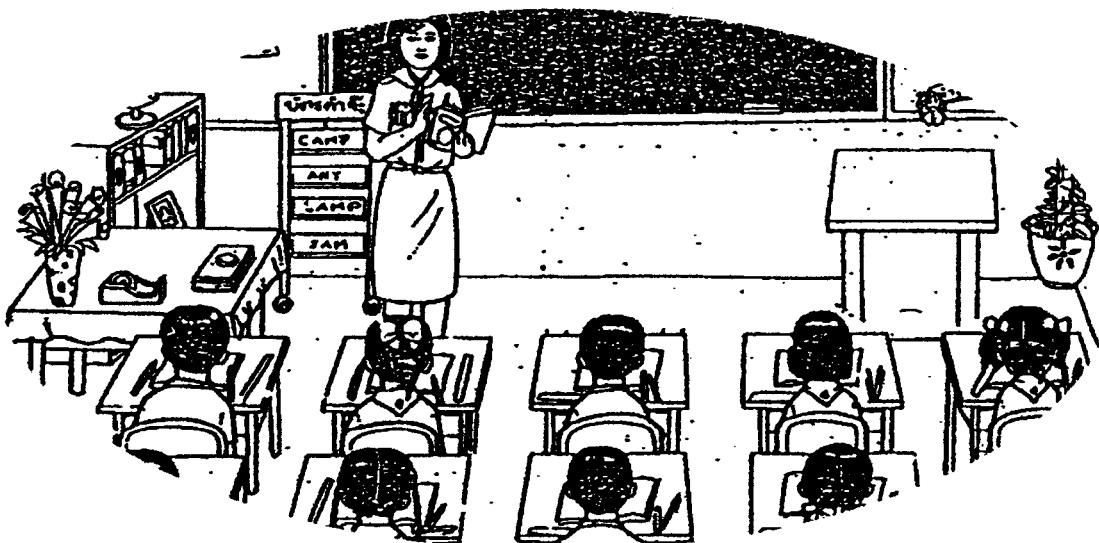
6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองในเรื่องความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ
มอบหมาย

6.3 ตรวจใบงาน

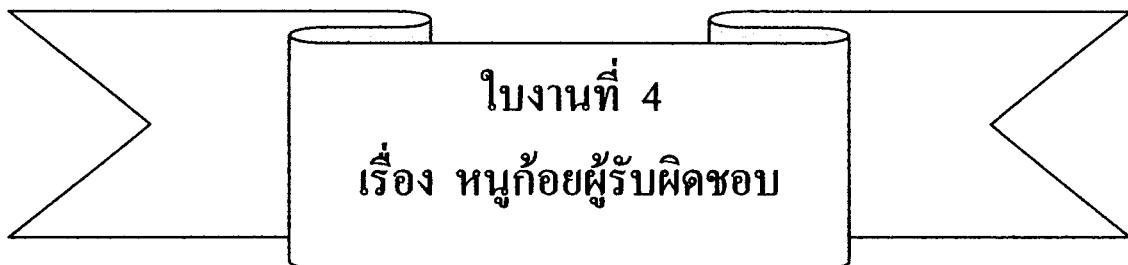
ประเมินผลโดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้

ระดับคะแนนพุติกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 3

เรื่อง หนูก้อยผู้รับผิดชอบ
 หนูก้อยเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ ทุกครั้งที่ได้รับ^{ชี้}
 มอบหมายงานจะทำด้วยความเต็มใจและตั้งใจ หากมีข้อ^{ชี้}
 สงสัยไม่เข้าใจจะรับถอดความครู่ และรับลงมือทำทันที งานทุก^{ชี้}
 อย่างที่หนูก้อยทำก็จะสำเร็จทันเวลา และมีความเรียบร้อย^{ชี้}
 ทุกครั้ง

กลุ่มที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องหนูก้อยผู้รับผิดชอบ

1. การทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทุกครั้งเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่

เพราะเหตุใด

ตอบ
.....

2. การทำงานไม่สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมายมีผลดีหรือผลเสียอย่างไร

ตอบ
.....

3. เมื่อนักเรียนมีปัญหาในงานที่ครุ่นคิดนาน เช่น ทำไม่ได้ นักเรียนควรทำอย่างไร

ตอบ
.....

4. ถ้านักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ นักเรียนรู้สึกอย่างไร

ตอบ
.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ปีการศึกษา 2551 เวลา 60 นาที

1. ข้อกิจกรรมที่ 5 การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน

2. สาระสำคัญ

อุปกรณ์ในการเรียน เช่น ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ ดินสอสี เป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียน ของนักเรียน เมื่อนักเรียนมาเรียนควรเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้ครบถ้วน เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อตนเอง ประการหนึ่ง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบอภิปรายเดินค่าตามเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้ครบถ้วน ได้
2. นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้ครบถ้วน
3. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์การเรียนไปปฏิบัติได้

4. เมื่อห่า

การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

ให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพอุปกรณ์การเรียน แล้วสนทนาเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์การเรียนควรเป็นหน้าที่ของใคร และเมื่อมาโรงเรียนนักเรียนมีอุปกรณ์การเรียนครบถ้วนหรือไม่ ถ้าไม่ครบจะเป็นอย่างไร

4.2 ขั้นกิจกรรม

- 4.2.1 ครูอนุญาตอุปกรณ์ที่ต้องการให้นักเรียนเก็บการเรียนรู้
- 4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยคละความสามารถของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน
- 4.2.3 ครูแจกกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทุกกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีศึกษาแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “น้องแก้วเตรียมพร้อม” ต่อไปนี้

- 1) นักเรียนคิดว่า น้องแก้วมีพฤติกรรมอะไรที่นักเรียนควรเอาแบบอย่าง
- 2) นักเรียนคิดว่าการกระทำใดของน้องฟ้าที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้น
- 3) ถ้านักเรียนเป็นน้องฟ้า นักเรียนจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “น้องแก้วเตรียมพร้อม” และครูสรุปอีกรอบ โดยให้นักเรียนออกแนวทางการเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้ครบถ้วน บอกประโยชน์ของการเตรียมอุปกรณ์การเรียน จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียน โดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน สังเกตการเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน และการตรวจผลงานที่นักเรียนร่วมกันทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

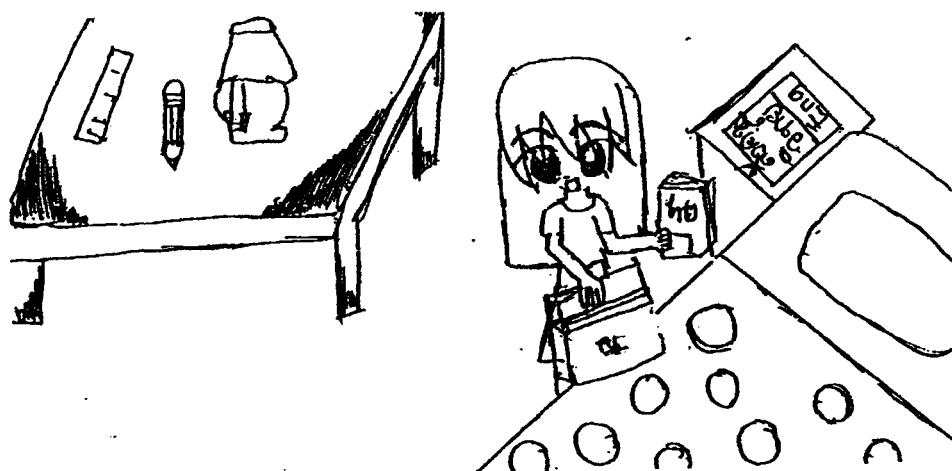
- 5.1 อุปกรณ์การเรียน
- 5.2 กรณีศึกษา
- 5.3 ใบงาน
- 5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

6.การวัดผล /ประเมินผล

การวัดผล

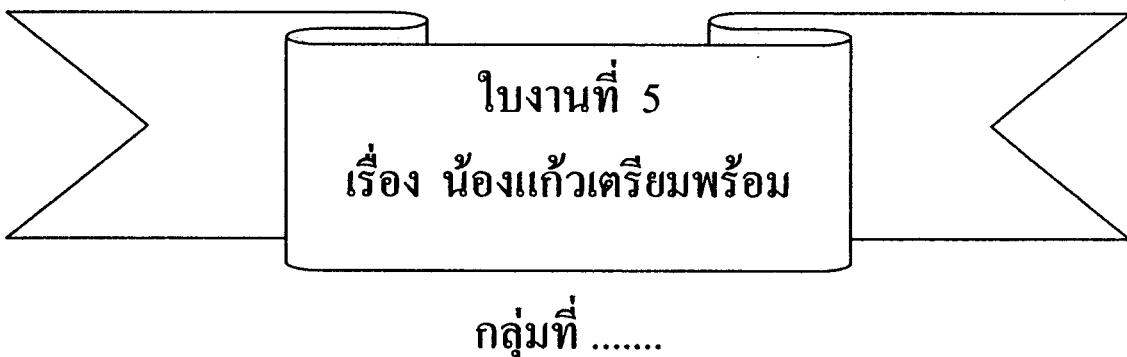
- 6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
 - 6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน
 - 6.3 ตรวจใบงาน
- ประเมินผลโดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้
- ระดับคะแนนพฤติกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 4

เรื่อง น้องแก้วเตรียมพร้อม

น้องแก้วเป็นเด็กขยันมีความรับผิดชอบ ตอนเย็นหลังจากกลับมาจากโรงเรียน เขายังรีบทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย และจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนใส่กระเป๋าไว้เรียบร้อยแล้ว ทุกอย่าง ส่วนน้องฟ้าหลังจากกลับมาจากโรงเรียนเขามักออกไปวิ่งเล่นจนเย็น ไม่ทำการบ้านและไม่เคยจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็น เมื่อมาโรงเรียนมักจะไม่มีอุปกรณ์การเรียนทำให้ต้องไปขอืมเพื่อนเสมอ

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน

- นักเรียนคิดว่า น้องแก้วมีพฤติกรรมอะไรที่นักเรียนควรเอาเป็นแบบอย่าง

ตอบ.....

.....

- นักเรียนคิดว่าการกระทำใดของน้องฟ้าที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้น

ตอบ.....

.....

- ถ้านักเรียนเป็นน้องฟ้า นักเรียนจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

ตอบ.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง **ปีการศึกษา 2551** **เวลา 60 นาที**

1. ชื่อกิจกรรมที่ 6 การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน

2. สาระสำคัญ

การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน ไว้เป็นหมวดหมู่ ทำให้เรียนรู้อย่างมีระบบและพร้อมที่จะใช้งานได้ เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อตนเองและการหนึ่ง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอภิปรายใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนได้
2. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียนไปปฏิบัติได้
3. นักเรียนเห็นประโยชน์ของการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์การเรียน

4. เนื้อหา

การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

ครูสอนท่านกับนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนที่สำคัญของนักเรียนมีอะไรบ้าง ครูถามว่า นักเรียนใช้อย่างคุ้มค่าหรือไม่ เมื่อใช้เสร็จแล้วนักเรียนทำความสะอาด

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูบอกรวบรวมกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยจะความสามารถของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน

4 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน

4.2.3 ครูแจกกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทุกกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “น้องแก้วทำได้” ต่อไปนี้

1) นักเรียนชอบโดยเรียนที่มีการจัดเก็บหนังสือและอุปกรณ์ต่าง ๆอย่างเรียบร้อย
หรือไม่ เพราะเหตุใด

- 2) โครงน่าจะเป็นผู้จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนที่โรงเรียนให้เรียบร้อย
- 3) ให้นักเรียนบอกประযิชน์การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เป็น
ระเบียบเรียบร้อย

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “น้องแก้วทำได้” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้นักเรียน
บอกแนวทางการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และ
บันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรม
ของนักเรียน สังเกตการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน และการตรวจผลงานที่นักเรียนร่วมกัน
ทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 อุปกรณ์ในการเรียน
- 5.2 กรณีตัวอย่าง
- 5.3 ใบงาน
- 5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

6.การวัดผล /ประเมินผล

การวัดผล

- 6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน
- 6.3 ตรวจใบงาน

ประเมินผลโดยดึงเกณฑ์ผ่านดังนี้

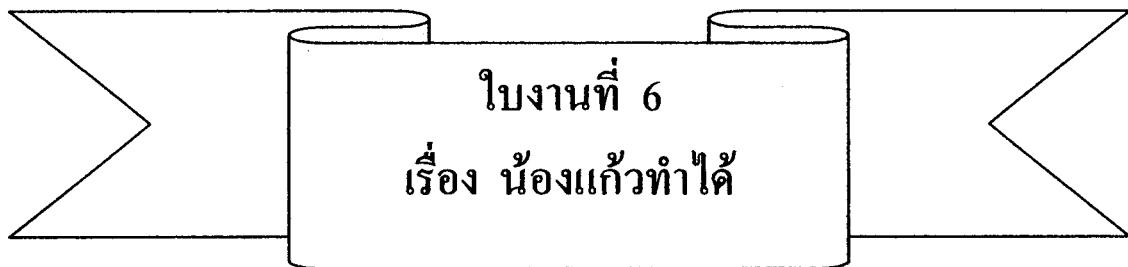
ระดับคะแนนพุติกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 5

เรื่อง น้องแก้วทำได้

น้องแก้วเป็นลูกสาวคนโตของครอบครัว เชื่อมีความรับผิดชอบต่อตนเองและได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้ากลุ่มดูแลความเรียบร้อย เมื่อหมดชั่วโมงเรียนทุกครั้ง ทุกคนในกลุ่มต้องช่วยกันเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย ในกลุ่มของน้องแก้วเพื่อน ๆ มักลืมเก็บอยู่เสมอ ทำให้น้องแก้วต้องพยายามเตือนเพื่อนอยู่เสมอ

กลุ่มที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบค่าตอบแทนเกี่ยวกับการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน

- นักเรียนชอบ ໂຕะเรียนที่มีการจัดเก็บหนังสือและอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเรียบร้อยหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ.....

.....

- ใครน่าจะเป็นผู้จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนที่โรงเรียนให้เรียบร้อย

ตอบ.....

.....

- ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

ตอบ.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ขั้นประเมินศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ปีการศึกษา 2551 เวลา 60 นาที

1. ชื่อกิจกรรมที่ 7 เด็กดีเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา

2. สาระสำคัญ

การตรงต่อเวลาเป็นคุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของความรับผิดชอบ นักเรียนที่รับผิดชอบต่อเวลา มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อตนเองเรื่องการตรงต่อเวลาได้

2. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการตรงเวลาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. เมื่อท่า

การตรงต่อเวลา

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูและนักเรียนร่วมร้องเพลง ตรงต่อเวลา

เพลง ตรงต่อเวลา

ตรงต่อเวลา	พากเราต้องมาให้ตรงเวลา
------------	------------------------

ตรง ตรง ตรงเวลา	พากเราต้องมาให้ตรงเวลา
-----------------	------------------------

เราเกิดมาเป็นคน	ต้องหมั่นฝึกตนให้ตรงเวลา
-----------------	--------------------------

วันคืนไม่ค่อยท่า	วันเวลาไม่เคยค่อยไคร(ช้ำ)
------------------	---------------------------

ครูซักถามเกี่ยวกับเนื้อเพลงว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เวลา มีความสำคัญอย่างไร และนักเรียน เคยเข้าห้องเรียนไม่ตรงเวลาบ้างหรือไม่ และเป็นพระเหตุใด

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูบอกวัดถูกประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยคณะกรรมการของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน 4 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขาธุการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน

4.2.3 ครูแจกกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทุกกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้น วิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “น้องแก้วรับผิดชอบต่อเวลา” ต่อไปนี้

- 1) สาเหตุใดที่ทำให้น้องก้อยเข้าห้องเรียนไม่ตรงเวลา
- 2) ด้านนักเรียนเป็นน้องก้อย นักเรียนจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
- 3) ให้นักเรียนยกตัวอย่างผลดีของคนตรงต่อเวลา

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “น้องก้อยรับผิดชอบต่อเวลา” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้นักเรียนบอกแนวทางการเข้าห้องเรียนตรงเวลา ประโยชน์ของการตรงต่อเวลา จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

- 4.5.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 4.5.2 สังเกตนักเรียนจากการตรงต่อเวลา
- 4.5.3 การตรวจผลงานที่นักเรียนร่วมกันทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 กรณีตัวอย่าง
- 5.2 แผนภูมิเพลงตรงต่อเวลา
- 5.3 ใบงาน

6.การวัดผล /ประเมินผล

การวัดผล

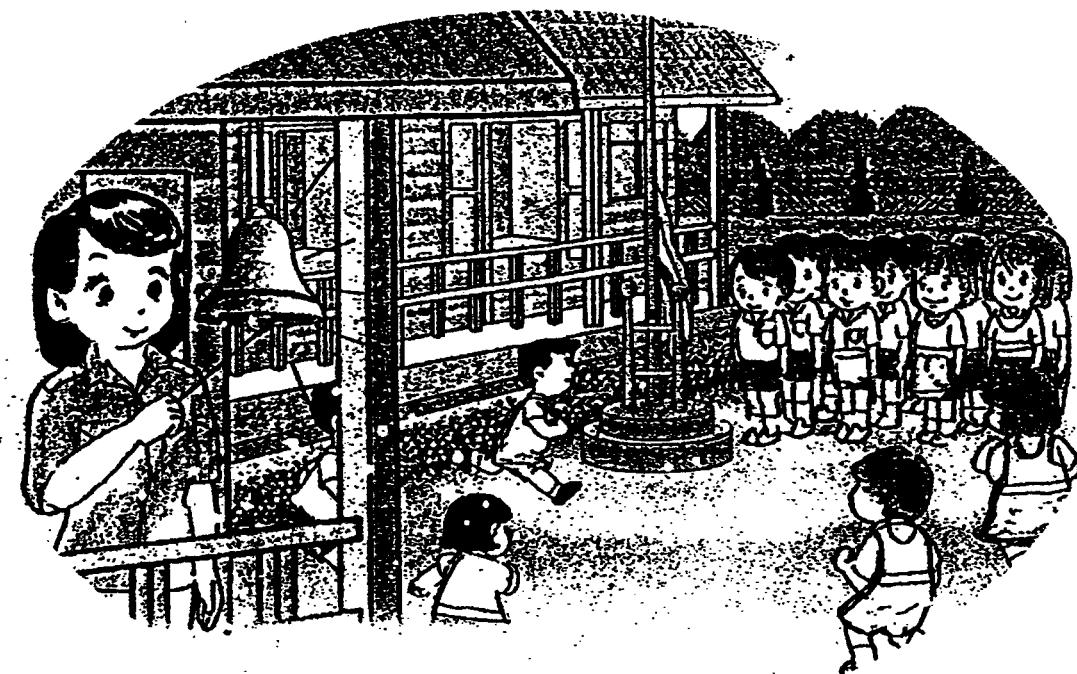
- 6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเข้าห้องเรียนตรงเวลา

6.3 ตรวจใบงาน

ประเมินผลโดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้

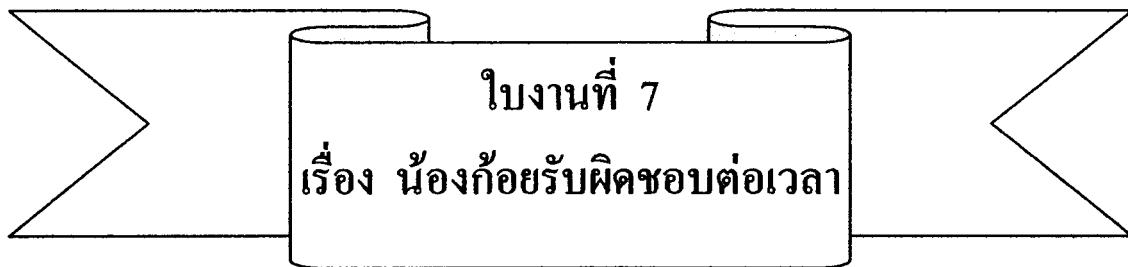
ระดับคะแนนพุทธิกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 6

เรื่อง น้องก้อยรับผิดชอบต่อเวลา

น้องมูกเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ทุกวันเชือมักษะตื่นนอนสายทำให้มานไม่ทันเข้าแคล แล้วเข้าห้องเรียนไม่ทันเวลา ส่วนน้องก้อยเป็นเด็กดีเชือจะตื่นนอนแต่เช้า รับมาโรงเรียนเพื่อให้ทันเข้าแคล เคารพชงชาติ และเข้าห้องเรียนได้ตรงเวลาทุกวัน

กลุ่มที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา

1. สถานที่ใดที่ทำให้น้องมุกเข้าห้องเรียนไม่ตรงเวลา

ตอบ.....
.....

2. ถ้านักเรียนเป็นน้องมุก นักเรียนจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ตอบ

.....
.....

3. ให้นักเรียนยกตัวอย่างผลดีของคนตรงต่อเวลา

ตอบ.....
.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ปีการศึกษา 2551 เวลา 60 นาที

1. ช่องกิจกรรมที่ 8 การเข้าแคล้วและเดินแตรเป็นระเบียบเรียบร้อย

2. สาระสำคัญ

การเข้าแคล้วและการเดินแตรเป็นความรับผิดชอบที่นักเรียนมีต่อโรงเรียน โดยเวลาเข้าแคล้วเราต้องยืนตรงและไม่พูดคุยกับในเวลาเข้าแคล้วและเดินแตรเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบปะเด็นคำตามเกี่ยวกับการเข้าแคล้วและเดินแตรเป็นระเบียบเรียบร้อยได้

2. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการเข้าแคล้วและเดินแตรเป็นระเบียบเรียบร้อยไปปฏิบัติได้

4. เมื่อห่า

การเข้าแคล้วและเดินแตรเป็นระเบียบเรียบร้อย

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง เข้าแตร

เพลงเข้าแตร

เข้าแตร เข้าแตร อ่ายล้ำแนว เดินเรียงกัน

อ่ายมัวแซเชือน เดินตามเพื่อนให้ทัน

ระวังเดินชนกัน เข้าแตรพลันว่องไว

4.1.2 ครูซักถามเกี่ยวกับเนื้อเพลง ว่าเหตุการณ์ในเนื้อเพลงเกี่ยวกับเรื่องใด และทำอย่างไร จึงจะเข้าแตรได้เรียบร้อย

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูบอกวัดคุณประสังค์ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยละความสามารถของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และผู้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

4.2.3 ครูแจกกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทุกกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้น วิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “น้องพลอยคนเก่ง” ต่อไปนี้

- 1) นักเรียนคิดว่าน้องพลอยควรเป็นแบบอย่างในเรื่องใดบ้าง
- 2) ถ้านักเรียนเป็นน้องก้อย นักเรียนจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
- 3) ให้นักเรียนยกตัวอย่างผลดีของคนตรงค่าเวลา

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้น การสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “น้องพลอยคนเก่ง” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้นักเรียน บอกแนวทางการเข้าແຕวและเดินແຕวเป็นระเบียบเรียบร้อย จำนวนนักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้น ประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรม ของนักเรียน สังเกตการเข้าແຕวและเดินແຕวเป็นระเบียบเรียบร้อย และการตรวจผลงานที่นักเรียน ร่วมกันทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 แผนภูมิเพลง เข้าແຕว
- 5.2 กรณีตัวอย่างเรื่อง น้องพลอยคนเก่ง
- 5.3 ใบงาน
- 5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

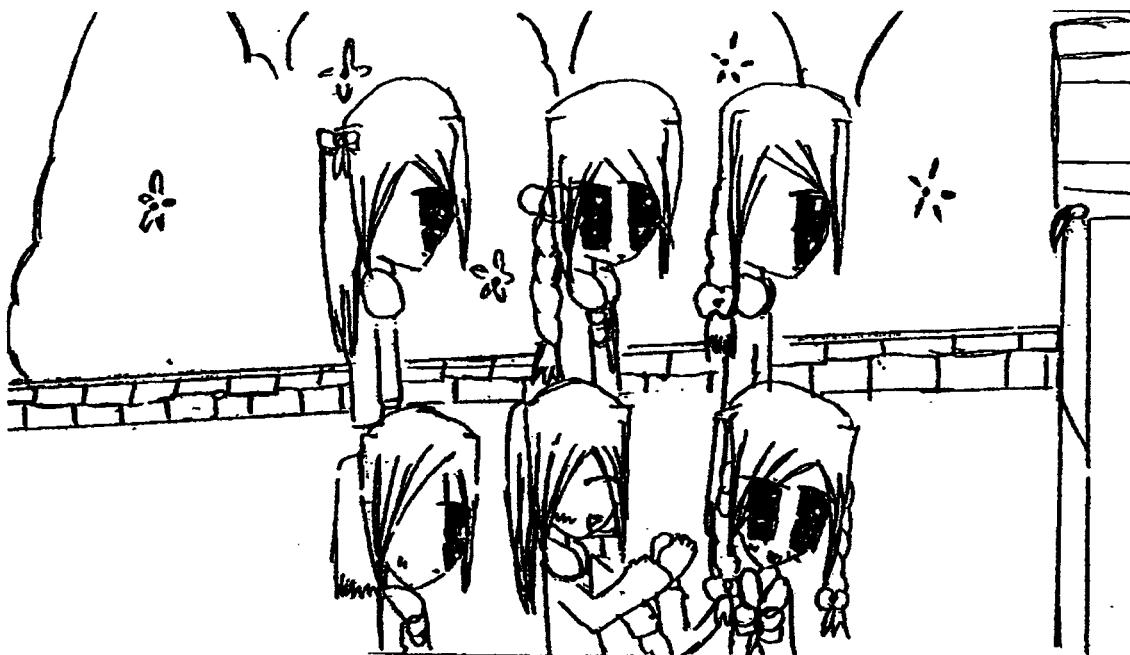
6.การวัดผล /ประเมินผล

การวัดผล

- 6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเข้าແຕวและเดินແຕวเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 6.3 ตรวจใบงาน

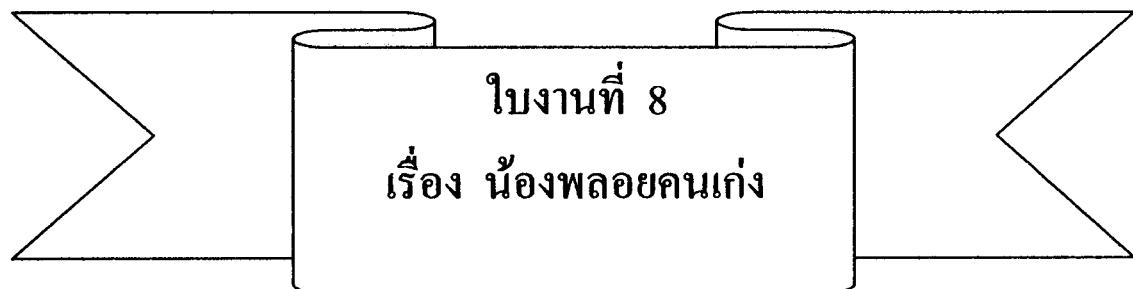
ประเมินผล โดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้
ระดับคะแนนพุทธิกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 7

เรื่อง น้องพลอยคนเก่ง

น้องพลอยเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ ในตอนเช้าเธอจะเข้า
แคล้วิธีเรียนร้อย ตั้งใจฟังคุณครูอบรมหน้าแล้ว และเดินแคล้วอย่าง
เรียบร้อยเข้าห้องเรียน ส่วนน้องนมแม่จะมาดูความรับผิดชอบโดย
เล่นในแคล้ว และเวลาเดินแคล้วเธอ้มักจะพูดคุยกับเพื่อนเป็นประจำ
ทำให้คุณครูต้องตักเตือนอยู่เสมอ

กลุ่มที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องน้องพลอยคนเก่ง

1. นักเรียนคิดว่า น้องพลอยควรเป็นแบบอย่างในเรื่องใดบ้าง

ตอบ.....
.....

2. ถ้านักเรียนเป็นน้องมด นักเรียนจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

ตอบ.....
.....

3. ให้นักเรียนบอกแนวทางในการเข้าแถวและเดินแถวให้เรียบร้อย

ตอบ.....
.....

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน **ปีการศึกษา 2551** **เวลา 60 นาที**

1. ข้อกิจกรรมที่ 9 การรักษาความสะอาดของโรงเรียนและห้องเรียน

2. สาระสำคัญ

โรงเรียนมีของใช้ที่เป็นของส่วนร่วมที่เราต้องใช้ร่วมกัน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ดังนั้นเราทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบทำความสะอาดโรงเรียนและห้องเรียนให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของโรงเรียนและห้องเรียนได้
2. นักเรียนรักษาความสะอาดของโรงเรียน ห้องเรียน ด้วยการเข้มเก็บกวาดอย่างสม่ำเสมอ
3. นักเรียนนำแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติดนในการรักษาความสะอาดของโรงเรียนและห้องเรียนไปปฏิบัติได้

4. เนื้อหา

การรักษาความสะอาดของโรงเรียนและห้องเรียน

5. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง لامะลิตา

เพลง lamalita

لامะลิตา ชื่นต้นเป็นมะลิช้อน พอแทกใบอ่อนเป็นมะลิตา
 โรงเรียนราชະศาด ต้องเช็ดต้องขัดอยู่ทุกเวลา

لامะลิตา ชื่นต้นเป็นมะลิช้อน พอแทกใบอ่อนเป็นมะลิตา
 ห้องเรียนราชະศาด ต้องเช็ดต้องกวาดอยู่ทุกเวลา

4.1.2 ครูซักถามเกี่ยวกับเนื้อเพลงว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งใด และในห้องเรียนมีอะไรบ้างที่เราต้องช่วยกันรักษาความสะอาด โรงเรียนจะสะอาดเราควรทำอย่างไร ห้องเรียนจะสะอาดเราควรทำอย่างไร

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูบอกรหัสประจำกลุ่มที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

4.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยจะความสามารถของนักเรียนกลุ่มละ 7 คน จำนวน 4 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน

4.2.3 ครูแจกกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทุกกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านให้เข้าใจ

4.3 ขั้น วิเคราะห์และอภิปรายผล

4.3.1 หลังจากนักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “น้องหยกช่วยห้องเรียน” ต่อไปนี้

- 1) นักเรียนคิดว่าห้องพักอยู่เป็นแบบอย่างใดบ้าง
- 2) ถ้านักเรียนเป็นน้องก้อย นักเรียนจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
- 3) ให้นักเรียนยกตัวอย่างผลดีของคนตรงต่อเวลา

4.3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานสรุปการอภิปราย

4.4 ขั้นการสรุปและประยุกต์

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง “น้องหยกช่วยห้องเรียน” และครูสรุปอีกครั้ง โดยให้นักเรียนน้อมนำแนวทางการรักษาความสะอาดของ โต๊ะเรียนและห้องเรียน จากนั้นให้นักเรียนนำไปปฏิบัติจริง และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.5 ขั้นประเมินผล

ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน สังเกตการรักษาความสะอาดของ โต๊ะเรียนและห้องเรียน และการตรวจผลงานที่นักเรียนร่วมกันทำ

5.สื่อการเรียนการสอน

5.1 แผนภูมิเพลง ตามฉลิลฯ

5.2 กรณีตัวอย่าง เรื่องการรักษาความสะอาดของ โต๊ะเรียนและห้องเรียน

5.3 ใบงาน

5.4 แบบสังเกตพฤติกรรม

6. การวัดผล / ประเมินผล

การวัดผล

- 6.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
 - 6.2 สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการรักษาความสะอาดของโต๊ะเรียนและห้องเรียน
 - 6.3 ตรวจใบงาน
- ประเมินผลโดยถือเกณฑ์ผ่านดังนี้
- ระดับคะแนนพฤติกรรม 2 ถือว่าผ่านการประเมิน

กรณีตัวอย่างที่ 8

เรื่อง น้องหยกช่วยห้องเรียน

ในห้องเรียนชั้นประถมปีที่ 1 วันเปิดเรียนวันแรกนักเรียนมี
โต๊ะเรียนและห้องเรียนที่สะอาดสวยงาม กลุ่มน้องน้องหยกช่วยกัน
เช็คทำความสะอาด โต๊ะเรียนทุกวัน ส่วนน้องๆ แบนมักจะนำคินสตoma
จิ๊ดเขียนบน โต๊ะเรียนและขอบพิงเศษกระดาษลงบนพื้นห้องเรียน
ทำให้กลุ่มน้องๆ ใจดี โคนคุณครูตักเตือนอยู่เสมอ

กลุ่มที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องน้องหมายช่วยห้องเรียน

1. นักเรียนคิดว่า ทำไนน้องเจนจึงโคนคุณครูตักเตือนอยู่เสมอ

ตอบ.....
.....

2. ถ้านักเรียนเป็นน้องเจน นักเรียนจะแก้ไขปัญหาได้อย่างไร

ตอบ.....
.....

3. ให้นักเรียนบอกแนวทางในการรักษาความสะอาดของ ห้องเรียนและ

ตอบ.....
.....

ภาคผนวก ค

แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ

แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนก่อนการจัดกิจกรรม
ชื่อนักเรียน..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/...เลขที่....

ที่	รายการพฤติกรรม	วันที่.....		วันที่....		วันที่....		วันที่....		วันที่....	
		เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
ความรับผิดชอบต่อตนเอง											
1.	การแสดงถึงภาระทางกายภาพร้อยละ										
2.	การแสดงถึงภาระทางกายภาพร้อยละ										
3.	ความตั้งใจเรียน										
4.	ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย										
5.	การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน										
6.	การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน										
ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน											
7.	เข้าห้องเรียนตรงเวลา										
8.	เข้าแคล้วได้เรียนร้อย										
9.	การรักษาความสะอาดของ โต๊ะเรียนและ ห้องเรียน										
	รวม										

ลงชื่อ.....**ผู้ประเมิน**

แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนหลังการขัดกิจกรรม
ชื่อนักเรียน.....ชั้นปะระณศึกษาปีที่ 1/...เลขที่....

ที่	รายการพฤติกรรม	วันที่.....		วันที่....		วันที่....		วันที่....		วันที่...	
		เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
ความรับผิดชอบต่อตนเอง											
1.	การแต่งกายสะอาดอาดเรียบร้อย										
2.	การแต่งกายถูกกฎหมาย										
3.	ความตั้งใจเรียน										
4.	ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย										
5.	การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน										
6.	การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน										
ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน											
7.	เข้าห้องเรียนตรงเวลา										
8.	เข้าแควได้เรียบร้อย										
9.	การรักษาความสะอาดของโรงเรียนและห้องเรียน										
	รวม										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ๖

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

"ผลการใช้กระบวนการกรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนชนบทโภเชฟ นางนา จังหวัดสมุทรปราการ"

คำ释义 ผู้ศึกษาได้สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกระบวนการกรุ่นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงคร่าวข้อความน่าและความคิดเห็นจากท่าน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมให้มีคุณภาพก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อจะมีคะแนนดังนี้

- +1 เท่ากับ แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องเหมาะสม
- 0 เท่ากับ ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องเหมาะสมหรือไม่
- 1 เท่ากับ แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมไม่มีความสอดคล้องไม่เหมาะสม

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. สาระการเรียนรู้ตรงตามแผนการจัดกิจกรรม				
2. ชุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมกระบวนการกรุ่น				
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 การนำเสนอสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน				
3.2 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นที่กระบวนการกรุ่น				
3.3 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น				
4. สื่อการเรียนรู้				
4.1 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน				
5. การวัดผลประเมินผล				
5.1 การประเมินเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน				

ข้อเสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำ答 (รายการที่สังเกต) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการกลุ่ม เรื่องความรับผิดชอบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่กำหนดให้ ว่ามีความสอดคล้อง
ในแต่ละข้อคำ答 (รายการที่สังเกต) หรือไม่ โดยขีด ✓ ในช่องที่ท่านมีความเห็นว่า เหมาะสม
ไม่แน่ใจ และไม่เหมาะสม และหากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสิ่งที่ควรปรับปรุง โปรดระบุท้ายแต่ละ

รายการ

รายการ	ความเหมาะสมของรายการ			สิ่งที่ควรปรับปรุง
	เหมาะสม (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	
ความรับผิดชอบท่อตันของ				
1. การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย				
2. การแต่งกายอุปกรณ์ระเบียง				
3. ความตั้งใจเรียน				
4. ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย				
5. การเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน				
6. การใช้และการจัดเก็บอุปกรณ์ในการเรียน				
ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน				
7. เข้าห้องเรียนตรงเวลา				
8. เข้าแคล้วได้เรียบร้อย				
9. การรักษาความสะอาดของ โต๊ะเรียนและ ห้องเรียน				

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อคุณภาพของแผนการจัดการกิจกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			R/N	สรุป I.O.C
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	+1	+1	+1	+3	1.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	+1	+1	+1	+3	1.00

จากตาราง สรุปได้ว่าการนำแผนการจัดกิจกรรมค้านความรับผิดชอบ จำนวน 9 แผน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่านตรวจสอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบสั้งเกตพุติกรรม
ด้านความรับผิดชอบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 ข้อ

พิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

- + 1 แน่ใจว่าสอดคล้องเหมาะสม
- 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง เหมาะสม หรือไม่
- 1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ลำดับข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	I.O.C
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
2.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
3.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
4.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
5.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
6.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
7.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
8.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1
9.	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า ค่าความสอดคล้องของแบบสั้งเกตพุติกรรมด้านความรับผิดชอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่าแบบสั้งเกตพุติกรรมด้านความรับผิดชอบวัดได้ตรงตามมาตรฐานคุณประสิทธิภาพการ

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวอัญชลี พุทธรักษา
วัน เดือน ปีเกิด	10 มกราคม 2507
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีศิลปศาสตร์บัณฑิต ¹ สถาบันราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์ สาขาวิชาพัฒนาชุมชน พ.ศ. 2539
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา 75 หมู่ 9 ถนนสุขุมวิท 107 ซอยเบริง ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
ตำแหน่ง	ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และครูฝ่ายวิชาการ